

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพุธที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ พระที่นั่งอเนตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดอนมั่งมาชิกมาประชุม ๑๕๘ ท่าน
องค์ประชุมเต็ม ข้าราชการขอเข้าประชุม การประชุมสามารถเรียบร้อย
เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับฉบับใหม่
เรื่องที่ ๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติ พระราชกำหนดพิทักษ์
ทรัพย์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเป็น

(ดำเนินา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์
(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖
พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

อนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

โดยที่เดิมพระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖
สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ไปแล้ว

รัฐบาลตั้งขอเสนอ ราชพระราชนิพนธ์ เพื่อให้นำไป ตามที่ มงคมนตรี
รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๗๘

(สำเนา)

ราชพระราชนิพนธ์ต่อมติพระราชกำหนดพักตราสกุลการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๖

โดยที่เป็นการสมควรมติ พระราชกำหนดพักตราสกุลการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๖ ตามมาตรา ๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๗ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติของ
พระราชกำหนดพักตราสกุลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๖

มาตรา ๘ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติของ
พระราชกำหนดพักตราสกุลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๖

มาตรา ๙ ให้อนุมัติลงพระราชกำหนดพักตราสกุลการ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๔๗๖

พระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖

พ.ศ. ๒๔๘๖

(พระปรมาภิไธย) บรมโถกฤษฎีกา ป.ร.

ให้ใช้ ณ วันที่ ๓๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๖

เบญจมาศ ไชยธรรมาธิบดี

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลวชิราลงกรณ มหาวชิราลงกรณ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก่ใช้เพิ่มเติมพิกัดอัตราศุลกากร ซึ่งจะต้อง

ออกโดยด่วนโดยด่วนและจำเป็น เพื่อบริหารจัดการของแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ จึง

พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า "พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความและคดีในของอัตราของประเภท

๓๔ (ก) ๓๔ (ข) (๑) (๒) (๓) ๓๕ (๑) ๒ (๑) (๒) (๓) และ ๓๕

(๓) แห่งพิกัดอัตราศุลกากรเก่า คือท้ายพระราชบัญญัติ พิกัดอัตราศุลกากร

(ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๖ และพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความและคดีในของอัตราของ

ตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดคนแทนสำหรับแต่ละประเภทที่กำหนดได้
ของประเภทที่ ๑ ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความและตัวเลขในช่องอัตราอากร ของ
ประเภทที่ ๓๔ (๑) (๒), ๓๔ (๓), ๖๐ (ก), ๘๗ (ก) (ข) (ค)
แห่ง พิกัดอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความและตัวเลขในช่องอัตรา
อากรตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดคนแทนสำหรับแต่ละประเภทที่กำหนด
ได้ในช่องประเภทที่ ๑ ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความและตัวเลขในช่องอัตราอากรของประเภท
ที่ ๑ (ก) (ข), ๒, ๓ (ก) (ข) (๓) (๔) (๕), ๓๐ (ก) (ข), ๓๑ (ก)
(๓) (๔), ๓๒, ๓๓ (๑) (๒) (ค), ๓๔, ๓๖, ๓๐, ๓๕ (ข), ๔๘ (ข), ๕๓
(ก), ๕๔ (๑), ๗๗ (๑), ๘๕ (๑), ๑๑๑, ๑๑๓, ๑๒๖, ๑๒๘ (๑), ๑๓๑
(๑) (๒) (๓), ๑๔๔, ๑๕๐ (ก) (ข) (ค) (๓), และ ๑๕๗ (ก) (ข) (ค)
แห่งพิกัดอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับ
ที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘ และ ให้ใช้ความและตัวเลขในช่องอัตราอากร
ตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดคนแทนสำหรับแต่ละประเภทที่กำหนดได้
ในช่องประเภทที่ ๑ ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในข้อยกเว้น ๔ ของประเภทที่ ๑ แห่ง
พิกัดอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่
๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตรา
ศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

ข้อยกเว้น ๒ สำหรับปลา ๑๐๖ ชนิดที่ระบุในประเภทย่อย (๑)
และ (๒) เฉพาะที่นำเข้ามาทางด่านศุลกากรอรัญประเทศ อรัญคักรม

การจะจัดซื้อตราให้คงได้ แต่มีให้ใช้รองต่ำกว่า ๓/๔ ของอัตรา
กำหนดไว้ การจัดซื้อตราตามใหม่ยังคงแต่ฉบับประกาศในราชกิจจานุ
กษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นรายการ (ก) ในข้อรายการ
ประเภทที่ ๔๘ แห่งกฎกระทรวงออกพระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติพัสดุ
กลาง (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘

“(ก) แอตตอร์นีย์ในบังคับ โภคซึ่งมิได้รวมไว้ในประเภทอื่นๆ
ให้ใช้สัดส่วนและค่าในข้อของอัตราที่กำหนดกับรายการที่กล่าวตาม
ข้อของพระราชกำหนดคนเพิกการเก็บอากร

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในข้อของรายการและค่าในข้อของอัตรา
ประเภทที่ ๔๗ แห่งกฎกระทรวงออกพระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติ
พัสดุกลาง (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความและ
ค่าในข้อของรายการและของอัตราที่กำหนดตามบัญชี ๓ ข้อของพระราช
กำหนดคน

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในข้อของรายการของประเภทที่ ๔๘ แห่ง
กฎกระทรวงออกพระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติพัสดุกลาง (ฉบับที่
๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน

- “(ก) เครื่องหมายการค้าบนไฟชนิดหลอดหรือหลอดไฟ
- (ข) เครื่องหมายการค้าบน,

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกำหนดคน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ถนอม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี.

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดที่จัดสรรเสนา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๖ ขนานนา

ประเภท	อัตราราชการ		
	ตามราคา	หน่วย	อัตราหนึ่งชดะ
๑ (ก)	ร้อยละ	กิโลกรัม	บาท ๓.๐๐
๑ (ข)		(ตามน้ำหนักของต้นแห้งหรือ คอกวัวในกระป๋อง ๑๓๕)	๖.๐๐
๒ (ก)	๕๕	กิโลกรัม	๑.๐๐
๒ (ข)	๕๐		๗.๐๐
๒ (ค)	๕๐		๕๒.๐๐

๕๕
๕๕

ประเภท	จำนวน	ลักษณะ	จำนวน	มูลค่า
(๑)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๒)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๓)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๔)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๕)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๖)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๗)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๘)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๙)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๐)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๑)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๒)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๓)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๔)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๕)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๖)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๗)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๘)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๑๙)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐
(๒๐)	๕๐	บ้าน	๕๐	๕๐๐

โครงการ		วัตถุประสงค์	
ลำดับ	รายละเอียด	สถานที่	จำนวน
๑	อบรม	โดย	(๕)
๒	อบรม	โดย	(๗)
๓	อบรม	โดย	(๕)
๔	อบรม	โดย	(๕)
๕	อบรม	โดย	(๕)
๖	อบรม	โดย	(๕)
๗	อบรม	โดย	(๕)
๘	อบรม	โดย	(๕)
๙	อบรม	โดย	(๕)
๑๐	อบรม	โดย	(๕)
๑๑	อบรม	โดย	(๕)
๑๒	อบรม	โดย	(๕)
๑๓	อบรม	โดย	(๕)
๑๔	อบรม	โดย	(๕)
๑๕	อบรม	โดย	(๕)
๑๖	อบรม	โดย	(๕)
๑๗	อบรม	โดย	(๕)
๑๘	อบรม	โดย	(๕)
๑๙	อบรม	โดย	(๕)
๒๐	อบรม	โดย	(๕)
๒๑	อบรม	โดย	(๕)
๒๒	อบรม	โดย	(๕)
๒๓	อบรม	โดย	(๕)
๒๔	อบรม	โดย	(๕)
๒๕	อบรม	โดย	(๕)
๒๖	อบรม	โดย	(๕)
๒๗	อบรม	โดย	(๕)
๒๘	อบรม	โดย	(๕)
๒๙	อบรม	โดย	(๕)
๓๐	อบรม	โดย	(๕)
๓๑	อบรม	โดย	(๕)
๓๒	อบรม	โดย	(๕)
๓๓	อบรม	โดย	(๕)
๓๔	อบรม	โดย	(๕)
๓๕	อบรม	โดย	(๕)
๓๖	อบรม	โดย	(๕)
๓๗	อบรม	โดย	(๕)
๓๘	อบรม	โดย	(๕)
๓๙	อบรม	โดย	(๕)
๔๐	อบรม	โดย	(๕)
๔๑	อบรม	โดย	(๕)
๔๒	อบรม	โดย	(๕)
๔๓	อบรม	โดย	(๕)
๔๔	อบรม	โดย	(๕)
๔๕	อบรม	โดย	(๕)
๔๖	อบรม	โดย	(๕)
๔๗	อบรม	โดย	(๕)
๔๘	อบรม	โดย	(๕)
๔๙	อบรม	โดย	(๕)
๕๐	อบรม	โดย	(๕)

ประเภท	จำนวนตัว	หมายเหตุ	ชักรหัส
(๖) (๓)	โดย:	ผิด	๓๖.๙๐
(๗) (๓)		"	๕๖.๕๕
(๘) (๓)		"	๕๖.๕๐
(๙) (๓)		ผิดแห่งเอกสารของบริษัทร แสดงค่าส่ง ๆ ของเสียจากไม่ของภก	๓๕๙.๕๐
(๑๐) (๓)		ผิด	๓๙.๙๕
(๑๑) (๓)		"	๓๙.๕๐
(๑๒) (๓)		"	๓๙.๕๕
(๑๓) (๓)		ผิดแห่งเอกสารของบริษัทร แสดงค่าส่ง ๆ ของเสียจากไม่ของภก	๓๙.๕๐
(๑๔) (๓)		"	๓๙.๕๐

ประเภท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	อัตรา
๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
๓๓๓ (๑)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
(๑) (๓)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
(๓)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
๓๓๓ (๑)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
(๑) (๓)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓
(๓)	๓๓๓	๓๓๓	๓๓๓

ประเภท	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่
(ง) ๑๕๗ (ก) (ข) (ค)	๑๕๗ ๕๐ ๕๐ ๕๐	๑๕๗ ๕๐ ๕๐ ๕๐	๑๕๗ ๕๐ ๕๐ ๕๐	๑๕๗ ๕๐ ๕๐ ๕๐

๒๒๖
 พ.ศ. ๒๕๖๖
 ข้าราชการ

ประเภท	รายละเอียด	อัตรา		
		อัตรา	อัตรา	อัตรา
๒๒๖	(ก) เกษตรกร (ข) ... (ค) ...	อัตรา	อัตรา	อัตรา
		อัตรา	อัตรา	อัตรา
		อัตรา	อัตรา	อัตรา

ประเภท	รายละเอียด	อัตรา
๑๑	(๑) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ส่วนตัว เช่น รถยนต์, เครื่องใช้ส่วนตัว	๑๐%
๑๒	(๒) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๓	(๓) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๔	(๔) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๕	(๕) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๖	(๖) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๗	(๗) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๘	(๘) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๑๙	(๙) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๐	(๑๐) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๑	(๑๑) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๒	(๑๒) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๓	(๑๓) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๔	(๑๔) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๕	(๑๕) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๖	(๑๖) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๗	(๑๗) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๘	(๑๘) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๒๙	(๑๙) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%
๓๐	(๒๐) ผู้ที่ปรับปรุงแต่งมีไว้เพื่อใช้ในกิจการ	๑๐%

ประเภท	รายละเอียด	อัตรา	ยอดรวม
(๑)	เบี้ยประกันภัย	๑๐.๒๕	๑๐.๒๕
(๒)	เบี้ยประกันภัย	๓๗.๕๐	๓๗.๕๐
(๓)	เบี้ยประกันภัย	๓๕.๐๐	๓๕.๐๐
(๔)	เบี้ยประกันภัย	๑๐๕.๐๐	๑๐๕.๐๐
(๕)	เบี้ยประกันภัย	๑๐๕.๐๐	๑๐๕.๐๐
(๖)	เบี้ยประกันภัย	๕๗.๕๐	๕๗.๕๐
(๗)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๘)	เบี้ยประกันภัย	๕๕.๐๐	๕๕.๐๐
(๙)	เบี้ยประกันภัย	๓๗.๕๐	๓๗.๕๐
(๑๐)	เบี้ยประกันภัย	๓๗.๕๐	๓๗.๕๐
(๑๑)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๒)	เบี้ยประกันภัย	๕๕.๐๐	๕๕.๐๐
(๑๓)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๔)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๕)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๖)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๗)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๘)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๑๙)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐
(๒๐)	เบี้ยประกันภัย	๓.๐๐	๓.๐๐

รวม

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

๓.๐๐

ประเภท	สินค้าอะไร	อัตราเดิม	อัตราใหม่
๓๔	กระดาษ toilet	๓๓%	๕๐ - ๑๐๐%
๓๕(ก)	เบียร์ใน ชนิดแรก	๓๐%	๓๐๐%
(ข)	เบียร์ใน ชนิดธรรมดา	๒๖%	๓๒๐%
(ค)	หม้อเลี้ยง	๒๐%	๓๒ - ๓๗%
(ง)	ความเค็ม	๒๐%	๓๓ - ๓๕%
๓๖(ก)	ของเค็มเคี้ยวหรือย่างหรือทอดชนิด	๒๖%	๕๐ - ๗๐%
(ข)	ของเค็มเคี้ยวที่มีรสเปรี้ยวหรือเค็ม	๒๖%	๕๐ - ๗๐%
(ค)	ของเค็มเคี้ยวชนิดอื่น ๆ	๒๖%	๕๐ - ๗๐%

บัญชี ๒.

๓๗ (ก) (ข) (ค) รวมกัน อัตราดอกเบี้ย ๐.๕๐ บาท

๓๗ (ก) (ข) (ค)

๓๗ (ก) (ข) (ค)

แถลงการณ์

เรื่อง ปรับปรุงฟักด้อยตราศตกากร

โดยที่ปรากฏการว่า นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นต้นมา
 ไทยเคยส่งสินค้า ไปขาย ต่าง ประเทศ มีค่ามากกว่า สินค้า นำเข้ามี
 เป็นจำนวนมากกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ครัวเรือนประเภทเครื่องใช้
 ครัวเรือนของชาวต่างชาติ แต่มาในปี ๒๔๖๕ ที่แต่เดี๋ยวนั้น มีสินค้าเข้า
 อย ในตลาดนับเป็นจำนวนมากมาย ในเมืองสินค้าเข้าเข้ากันแต่ก็
 ความดังที่ไม่สำคัญสำหรับกระทรวงพาณิชย์เป็นจำนวนมาก ภาระบาง
 เป็นการพิมพ์เพื่อเก็บไป รัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องของ
 ที่กระทรวงพาณิชย์จะตราต่างประเทศออกไปโดย ไม่จำเป็นเสียบ้าง
 ที่ประชาชนจะคอยหรือพบปะการ ขอสินค้าที่ไม่จำเป็นเหล่านี้ ตั้งเสีย
 ภาระสินค้าบางอย่างก็ประดิษฐ์ขึ้นได้ภายในประเทศแล้ว จึงได้มี
 รัฐบาลปรับปรุงฟักด้อยตราศตกากรฉบับที่ ๓ นี้ โดย

- ๑) ด้อยตราศตกากร สำหรับสินค้าที่ไม่จำเป็นทิวหา มา เพราะ
 เมื่อเราไม่ยอมพร้อมเพียงแต่ เช่น สินค้าประเภทอาหาร เป็นต้น
 ของดีที่หาได้ของแท้, ปลา และสัตว์น้ำทุก ๆ สกและผลไม้ รวมทั้ง
 และของเส อมต่าง ๆ สินค้าพิมพ์เพื่อทอไม้ รวมตลอดจน
 ไม้คานามจวนเป็นแก่การครองชีพ เช่น เบย สุราแอลกอฮอล์
 กระดาษกับของเล่นต่าง ๆ
- ๒) ด้อยตราศตกากร สำหรับสินค้าซึ่งได้ผลิตขึ้นไว้ด้วยภายใน
 ชาติได้มากแล้ว และเมื่อเพิ่มอัตราเข้าเช่นแต่ ก็อาจจะทำให้
 สินค้าที่เพิ่มขึ้นได้มีราคาคงอยู่ เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรม
 ในประเทศ

๓) ตัดข้าราชคฤหากรดำรงชีวิตยากจนลงถึง เพื่อสงเคราะห์
ต้นข้าราชคฤหากรของประเทศให้มีความพอเพียง และบรรเทาความ
ยากลำบากปริมาณส่งออกมากขึ้น

ข้อประการขอขาดกำไรของข้าราชคฤหากร จะทำให้สิ้น
กำลังเกินกว่าเหตุ เพราะขอขาดกำไรเพิ่มขึ้น เป็นต้นขอขาดกำไร
ราคาทุนของสินค้าเหล่านั้น การขอขาดกำไรในขณะนั้นจะกระทำใ
ต่อโอกาสที่กำไรโดยปราศจากสิ่งขจรุม ทั้งนี้เพราะเป็นสินค้าเดิมที่
ตั้งในร้านและมีค่าได้ชำระภาษีอากรในอัตราเดิม

อย่างไรก็ดี ในกาลรวมและจะพักข้อควรคัดค้าน ขอสมมติ
กันแต่ คงจะทำให้รายได้ของรัฐสำหรับงบประมาณตกต่ำลงมา
ถ้าหากผู้ค้าและประชาชนช่วยกันเสียสละ โดยระงับการตั้งขอใ
ต่อสินค้าเหล่านั้นลง ทั้งนี้ขอไม่ตองได้มาผลจากการนี้ ขอมี
การประหยัดสำหรับตัวท่านเอง และขอสมมติว่าของของชาติ ให้มี
อยู่ตลอดไปไม่เสื่อมคลาย

กระทรวงการคลัง

๑๒ กันยายน ๒๔๘๖

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ทางรัฐบาลขอประทานเงินตราจากรัฐบาลเพื่อ
กำหนดพักตัดข้าราชคฤหากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ หักภาษี
พระราชกำหนดพักตัดข้าราชคฤหากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ เพื่อ
โดยที่เดิมพระราชกำหนดพักตัดข้าราชคฤหากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕
ประกาศให้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๕ และได้
รัฐบาลขอเงินตราจากรัฐบาลเพื่อ ให้เป็นไปตามที่ มติของ

กฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.
มาตรา ๘๘

๘๘ ในที่สุดโดยที่... ไม่สามารถได้แก่บุคคลที่... ตาม
... ในอันที่ไปแต่... ของรัฐบาลไม่ได้มุ่งหวังจะให้เพิ่มพูนเป็น
... แต่อาจไม่ได้คำนึงถึงรายได้เป็นส่วนใหญ่... แต่อาจได้คำนึง
... ในอันที่โดยสภาพที่ประเภทของสินค้าและคงอยู่เป็นจำนวนมาก
... ประเภทที่พิมพ์เพื่อ... และเป็นสินค้าประเภทที่ไม่จำเป็น เป็น
... ของการประสงค์จะขอยกใช้ขายในสิ่งที่ไม่จำเป็น... เพื่อเป็นการตั้ง
... ความมั่นคง... ความเสถียรภาพของเงินตราและเป็น... ประโยชน์ใน
... รัฐบาลเป็นส่วนใหญ่...

ข้อประการหนึ่ง... กรมศังกาบางอย่างในประเทศไทยที่ตราสามารถ
... ได้ตาม... และพัก... ภาษ... ออกไป... การ... ของ
... เมือง... และประการที่... กรม
... ในของ... เริ่ม... อย่าง
... กรม... ไม่...
... ไม่ได้คำนึง...
... อาจ... แต่ไม่มากนัก...
... เมือง... ขยาย...
... เห็น...
... ประเภทยาหาร... แป้ง... ผัก...
... ไม่...
... ไทย...
... ในเรื่อง...

เขียนในหนังสือรายงานเรื่องเหตุการณ์การกระทำโดยมิชอบโดยมิชอบ
 การจะชื้อหาคนที่จะได้ระมัดระวังไม่จาเป็นที่จะใช้ด้วยกบฏยงเสียบ้าง
 เป็นการชื้อหาคนให้เงินตราส่วนหนึ่ง แต่เพื่อเป็นการประหยัดเพื่อ
 เศรษฐกิจในสงครามในประเทศ ลูวา กัมพูชา เขมร พม่า ฯลฯ
 เหล่านี้เป็นต้นค่าต่างประเทศที่รักไม่ต้องการตั้งเข็ม และควรที่จะ
 ยิงการคุมประเทศนี้โดยง่าย ทั้งได้มีการรบในบริเวณดังกล่าวและเมือง
 จึงได้พิจารณาแต่ไม่กระทบกระเทือนอย่างแน่นอน ดันก็จำต้อง
 ยิงของทั้งที่ได้เขียนแต่โดยเฉพาะบุคคล โดยเฉพาะบุคคล คนที่
 พักตน เขียนใน หีบเสียง รายงานเหตุการณ์เป็นต้น นอกเหนือดังที่
 จะคุ้มครองเพราะเราไม่ต้องการใช้ชื้อบ้างแต่ ชื้อเช่นศาลาของเคส
 ของที่ขาย... การชื้อดังกล่าวข้างต้นอย่าง... ส่วนประเทศที่เราจะต้อง
 ชื้อดังกล่าวหมายถึงในเหมือนอย่างลูกนกต่าง ๆ ลงมา เพื่อชื้อใน
 ชื้อดังกล่าวข้าง... เพราะฉะนั้นคนอย่างแต่ละคือตัวการที่ทำ
 ชื้อไปเป็นต้น ก็ทางรัฐบาลจ่ายเงินพระราชบัญญัติขึ้นมาเป็นพระราชกำหนด
 ได้ก่อน การที่ออกเป็นพระราชกำหนดก็เพราะมันจำเป็นโดยฉับพลัน
 อากศ ชื้อทั่วไปโดยแรงจูงใจเพื่อสิ่งกันการรบให้... ไม่มีการเซ็นหัว
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องพระราชบัญญัติขึ้นมา... ของจากท่าน
 จะกรุณาปรับใจพิจารณาด้วยดี

๒๕.๕๐ น.

นายประสิทธิ์ (กานแพงเพชร) : กระผมได้ฟังคำ
 แจ้งของ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง ช.แจ้ง ประกอบ
 พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดให้พนักงานตำรวจออกตรวจ... ในคดี
 และ คงจะจำเป็นที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ได้ เสร็จแจ้งของท่าน...

บุคคลเป็นของชอกเป็นพระราชกำหนดประกาศใช้ไปก่อน... ก่อนที่จะ
 ยอมรับจากสภาชน... ก็เนื่องจากกระทรวงมหาดมดำเป็นที่จะ
 ประกาศชอกใช้... เพราะอาพระราชกำหนดพระราชบัญญัติยกเลิก
 ราชการทหารของ... กรมในวังพระที่นั่งอุดรเทพของปลัดราชไทย
 เป็นหน้าที่ โดยเฉพาะในชั้นที่จะควบคุมการรับจ่ายใช้สอย... แต่เพราะ
 อาพระราชบัญญัติฉบับก่อนเมื่อดำเนินการได้... ยอมรับไปแต่ได้... ลงไป
 ของพระราชกำหนดซึ่งรัฐบาลได้ชอกไปก่อนให้มีผลสมบูรณ์... คือเป็น
 หมายตกลงของชน... และด้วยเหตุที่กรมจึงมีความเห็นในทางส่วน
 ของรัฐบาลมีบัญชาที่จะดำเนินการเป็นการรีบร้อน... ในกรณีที่ใช้ชอก
 ได้ชอกพระราชกำหนดฉบับไปก่อน... ก่อนที่จะขอรับอนุมัติจาก
 กรมเห็นว่าทางรัฐบาลไม่มีความจำเป็นขอรับอนุมัติจาก
 พระราชกำหนด... เพื่อที่จะใช้บังคับให้เกิดผลในทันที... จะเก็บภาษีหรือ
 ภาษี... มานุษ... ในเหตุผลประการสำคัญก็อยู่ที่ว่า
 กรมของกรม... ตั้งได้... แสงด้วยอำนาจ... ของรัฐบาลได้
 เป็นที่ควรชอกพระราชกำหนดเกี่ยวกับพลก้อยตามหลักกฎหมายไปก็เพียง
 จะเก็บเงินจากเงินค่าบำรุงประจวบ... ไม่จำเป็นแต่โดยเหตุผล... ทว่า
 ภายหลังจากนั้น... ประกอบกับการกระทำซึ่งรัฐบาลได้กระทำเป็น
 รัฐบาลก่อน... กรมได้พิจารณาประกอบกัน... จึงเห็นว่าการ
 รัฐบาลได้ประกาศเป็นพระราชกำหนด... อย่างนั้นซึ่งควรที่จะให้
 รัฐบาลบัญญัติตามได้นำสู่สภาชน... เป็นการกระทำมีบังคับ... ด้วยเหตุ
 กรมจึงจำเป็นต้องคงคดีความ

ประการที่ถึง... กรมไม่เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์... ในเหตุผลใน
 ภาย... กรมซึ่งทางรัฐบาลขออำนาจกระทรวงการ... ตั้งได้... แสง มา

ประการที่สาม เหตุผลที่ทางรัฐบาลได้กระทำเช่นนี้ คงมีอยู่หลายประการ
 เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายใน หรือในกรณีที่ช่วยเหลือ
 อุตสาหกรรมภายใน กระทั่งยอมขาดกระเบื้องออกมา ก็ยังมีหลายสาเหตุ
 เรายังไม่ได้กล่าวถึง เช่น ทางรัฐบาลได้มีโครงการช่วยเหลือส่งเสริม
 อุตสาหกรรมภายใน ประการใดหรือไม่ การที่เห็นได้ชัด อยู่ในเรื่อง
 เฉพาะน้ำตาล ผมอยากกระเรียนว่า ชาวไร่ ชาวนาผู้แทน ซึ่งเป็นผู้ปลูก
 ชาวไร่คือ สก๊อตแลนด์กรีน ในฐานะที่คิดจะปลูกหรือสร้างนาปลูกข้าว
 ส่งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตน้ำตาลของตนของพวกตนมีความพึงพอใจอยู่ใน
 ในกรณีที่เราเพียงแต่เคยได้ยินว่าทางรัฐบาล จะช่วยเหลือ สนับสนุนให้
 เสริมพลังชาวไร่ แต่ที่รัฐช่วยเหลือที่แท้จริงซึ่งชาวไร่ก็ได้รับได้
 รัฐบาลนั้นไม่ทำอะไรนอกจากเป็นคำพูดสวย ๆ กระทั่งปรากฏในจังหวัดหรือ
 ทุกรัฐซึ่งได้หันมาประกอบอาชีพในทางไร่โดยเพื่อประโยชน์การอุตสาหกรรม
 การรวมภายใน คือที่ทางนักคิดของรัฐบาลก็มีความหวังว่าน่าจะช่วยให้
 เสื่อหรือของอย่างอื่น ถ้าหากว่ารัฐบาลจะอ้างว่า ในกรณีต่ออีกก็ยังมี
 ระบบพิเศษเป็นกรณีพิเศษแต่ส่งเสริมการอุตสาหกรรมภายในแล้วกระ
 กคิดตกๆ หมองหม่นพินัยจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย เพียงแต่เร
 หันไปช่วย กลับไปไม่ได้กล่าวมาอีกแล้ว ที่เราเห็นอยู่ ก็คงจะเกิดประโยชน์
 มากน้อย

ประการที่สาม กระผมในที่นี้คือ ...
 รัฐบาลนี้ ผู้แทนราษฎรเราทั้งหลาย จะไม่ยอมให้สัมพันธภาพ ... เพราะ
 วัตถุประสงค์ของรัฐบาลไทยสมัยใหม่ ...
 จะได้เพียงส่วนเดียวจากส่วนมาก ...
 จะได้รับ ...

สมเด็จพระราชปิตุลา บัญญัติ หรือจะให้ท่านจงแก่ รัฐบาลออก กฎหมาย
 คุ้มครองที่จะไปเรียกคืนเงินแก่ราษฎร ประการใดหรือไม่ กระผมเห็น
 ว่าระยะพออยู่ในระหวางสมัยประชุม ทางทักทักดกรทชอบ รัฐบาล
 จะได้อะไรหรือขอความร่วมมือ จากสภาในชั้นที่ระ พิจารณาหรือเพื่อ
 มาตรการปรัดพหุหารชโยลลยบรวงพระวราชบัญญัติ นอกอน กอนทศรไร
 ใดไปพลกกรออกเป็นพระราชกำหนดไป ในกรณีกขงนั้นผมเห็นว่า
 รัฐบาลมีสมคอรที่จะกระทำในลักษณะเช่นนี้ เพราะเหตุว่ากระผม
 เคยเขียนมาแต่ก่อน เหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีว่าการข้างมถกคอง
 หมายมาบญคองออกพระราชกฤษฎีกานั้น เหตุผลของมันเป็นเช่น
 นี้คือว่า... และเพราะเหตุสมถะหรือเท็จจริงที่ท่านอ้างมานั้นแต่เช่น
 นี้... หรือจะพูดแต่อย่างใด ยังไม่ถึงแต่อย่างใดไม่มีความจำเป็นที่จะ
 ให้นำออกเป็นพระราชกำหนด... กระผมจึงเห็นว่าเฉพาะร่าง
 ราชบัญญัติฉบับนี้ตาม หลักการเพียงที่จะอนุมัติ พระราช กำหนดซึ่ง
 หมดใจออกมาแล้ว แต่กระผมเห็นว่า การที่ออกเป็นรัฐบาลมีสมคอร
 ที่จะพิจารณาในลักษณะเช่นนี้... กระผมจึงมีความเห็นในที่สุดว่าอันนี้
 รัฐบาลควรจะบัญญัติ พียงไม่สมคอรที่สถานการณ์และพิจารณา
 พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 กลาโหม : ขอประทานตอบข้อสงสัยของท่านสมาชิกในประเด็นที่
 ถามมาขนาด คือในข้อแรกในเรื่องการประกาศเป็นพระราชกำหนดนั้น
 เป็นระบบของภาษา เรื่องการจุด เรื่องภาษาอาจมีเคยเป็นระเบียบ
 ภายภาคหน้าคงมี เพราะเหตุว่าผมจะอยู่ในสมัยประชุมก็ตาม แต่อย่าง
 ไรก็ตามมาปรึกษาควรจะอย่างไรพ มนอันนี้คงทำไปไม่ได้ ในทางปฏิบัติ
 ได้จะหาความรู้อให้... หากต้องการร่างพิลคชดวภาษะปดยบนี้คงนางพณ

ฝอยอย่างประเทศไทย เขาพยายามจำกัดจำเขี่ยกันหนักหนา ท่าน
 รู้ว่ามีโอกาสเดินทางไปในประเทศใด ๆ แต่จะไม่เห็นว่ามีสินค้าขาย
 อย่าง เกือบจะว่าได้คงอาทิตย์ นมสินค้าอะไรในโตกันแล้ว เมืองไทย
 นี้คิดว่าจะเดินทางไปในอังกฤษ ในอเมริกา ในฝรั่งเศสที่ไหน
 ท่านจะไม่เจอดินค้าชนิดตาตอย่างเรา เพราะฉะนั้นทุกชนิดเป็น
 เศรษฐกิจจะเห็นค่า เราสู้รับด้วยมาก ใช้จ่ายของสิ่งไม่จำเป็นให้เสีย
 ของเราไปไม่ถึงไม่จำเป็น ทำให้กระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพเงินตรา
 ให้กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เราใช้จ่ายกันอย่างที่
 ทำเป็นอย่างขงเพราะฉะนั้นคนงานแต่ละ รัฐมนตรี และกระทรวงที่
 หนึ่งของเศรษฐกิจ คง ออกสั่งการรวม เหล่านี้ ได้พิจารณาแล้วว่าถึง
 หมดที่จะต้องยับยั้งสินค้าเหล่านี้ แต่ว่าเป็นเงาตามคิดเมื่อชนกษ
 ชาติของมีเงิน ได้ขึ้นมาบ้าง แต่คิดแล้วความมั่นคงเงินได้สัก ๗๐ ล้าน
 ล้านก็ไม่มากมายนัก มันเป็นผลพลอยได้ แต่ว่าจุดที่ใหญ่ ซึ่งต้อง
 ยับยั้ง ในสิ่งที่ไม่จำเป็นและหัดให้คนเราประหยัดกันเสียบ้าง จะทำ
 เศรษฐกิจพิจารณาแล้ว ฮือฮือ ปล่อยให้ความพอใจของคนที่มาจากเมือง
 ที่ต่าง ใครกันบ้าง คนสามัญกันคนคนเปอร์เซนต์ กระดาษ
 เงินของพวกนี้จำเป็นกับคนไทย ทยอยตรึงหรือเก็บมาเต็มเมือง เรา
 ภาษีไปไม่ได้มีหวังภาษ้อย่างเดียวหรือ หวังหวังเอาให้ขายของกัน
 เสียก่อนถ้าขายมันแพงไม่จำเป็น จะได้ชดเชยกันประหยัด เพราะฉะนั้น
 มองดูแล้วในแง่ที่ว่าจะเด็ดร้อน ได้มองเห็นแต่จุดอันนี้เองมองนะ
 ของมีคนเด็ดร้อนกันบ้างหรือ แต่ถ้าคิดต้องผ่อนไปเลยแล้ว ๗๐ เปอร์เซนต์
 มันก็ไม่เด็ดร้อน และเชื่อว่าเขาไปโดยความพอใจของ เพราะจะได้
 ภาวการณ์แล้วหลายกระทรวง หลายวงหลายครั้ง เพราะฉะนั้น

ทวนคิดพิจารณารอบๆ โดยยึดถือพระเมตตา พิจารณาด้วย ตตพมจอนต แต่จะเห็น
 ว่าฉันก็เอาฉันไม่จำเป็น ลอของพวกภาษากร ไม่ควรทศตรีดี ควรจะไป
 ปรนัยปรองในเชิงภาษาฮาดกรให้ดู ตนมีอะไรเป็นทองค้ำคอง... ในรากทางแตรด
 รมิตรของอมาภพของอะไรอยู่เป็นอันกั้น... แต่ด้วยเรื่องยังไม่เคยทรงมีเพียง
 พอแต่จะปรนัยปริมาณแรกจาก... เจ้าหนาทจะเคยเข้าไปให้ทอดกลของมี ไม่
 เพียงพอ... กับภพทรงขยี้มา... แต่จากคำคิดเป็นอันสุดแต่เปรียบเทียบมา
 จนถึงเรื่องการของอันแต่สมท... นแต่... ภาษาตเคยทศประเภทไม่ตก... เรายัง
 ว่ายได้ตัวจากเกิดขึ้น... ไม่มากก็จริง... แต่ภาษากรทุกอย่างเก็บได้ตามที่ได้
 กำหนดกันไว้... ในของปริมาณทุกประการ... เพราะในเชิงมีภาษากรที่ทศ
 ฉากะตมาบ้างไม่ได้บ้างอะไร... ขาพเจ้าขยเรียนขึ้นขึ้นแล้วภาษาฮกรทุก
 ประเภทเก็บได้ตามปริมาณที่กระไว้... แต่สมทก็ได้ดีความกลาย... แต่อา
 จะเปรียบภาษาฮกรที่บางอย่างก็ออก... ไปกันบ้างเป็นของ... ใหม่ของจะยัง
 ไม่เข้าใจ... แต่ยังมีเจ้าศึกษาทศที่ยังไม่เพียงพออย่างนี้... เราได้ได้พยายาม
 สั้นแจ้งแก่โลกนี้... ฤๅตั้งดู... จนเมตตาดี... คือไม่ความที่ตกลงไปปรนัย
 ในของเก็บภาษาฮกรให้มร่ายได้มาก... อันเราเห็นเคย... ขยี้ยังการใช้ขยี้ไม่
 จำเป็นและกรรมภาห... เอนถาขยี้ซึ่งหรือเอนถารอน... ก้าโพงภาษาฮกรอย่าง
 เร่งกชา... ทศทศกัน... เพราะฉะนั้นก็เมื่ได้พิจารณาในส่วนระคนแดงก็รู้... ตัก
 ว่าไม่ตามนี้ไม่มีอะไรที่จะออกความเค็ดรอน... เป็นโอกาสของพูดคือใน
 โอกาสนี้ถาธณต้นคำอะไรที่เราธรรมเทพยายามที่หาโอกาสธณต้นคำอย่างอื่น
 บ้าง... อายหนักเป็นไปได้เหมือนกัน... แต่อาทศทศอยู่ในองการคำ... เจ้าพศ
 เขงกเศยคำช่ายมามากเหมือนกัน... เวदानพศคำได้ดังตนเหมือนกัน... แต่จะ
 ฐนโองไนในแก่ช่ายไม่ได้... เวदानต้นคำตามมาตรฐานประเทศหนวดงวาม
 เคมไม่หมด... หนึ่งช่ายไม่ออกเหมือนกัน... ราคานหนักช่ายไม่ได้... แก่ละ

เพราะฉะนั้นขอรับเรียนว่าในเรื่องราวเหล่านี้ที่กล่าวมานี้ ทำด้วยข้อ
รอบคอบและหลักด้วยความรู้มั่งคั่ง และถ้าหากว่าท่านได้พิจารณา
ต้นคำประเภท ขนนแดง มันเป็นต้นคำท ไม่น่าจะมีและไม่กระทบกระเทือน
กันถ้าได้พิจารณาไปด้วยความรอบคอบแล้ว.

๕๕. ๐ น.

นายสุภานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอบใจมาก
คุณสุภานนท์ขออภัยการที่ของกรมที่ดินกรุงเทพฯ มี
แสดงหนังสือสัญญาเกี่ยวกับที่ดินที่กรมที่ดินโดยพระบาทสมเด็จพระ
สมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ แห่งประเทศไทย
ของปฐมฤกษ์ แต่ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
เดิมทีมา ที่กรมที่ดินไม่ทรงประสงค์จะเอาได้ พวกนี้บางแห่ง
คือคุณ ประสงค์ เพ็ญกุล ซึ่งส่งผ่านเพิกยกที่ประชุมและต่อกรมที่ดิน
และกรมที่ดินขอขุดด้วยวิธีขุดดินโดยกรมที่ดินขอขุดได้สัก ๑๐ ไร่
เท่านั้น ในที่นั้นเขาถามว่ามีที่ดินของกรมที่ดินได้สักกี่ไร่หรือไม่
แต่สุดท้ายเป็นของพิศัย ประสงค์ เพ็ญกุลในนามของไร่สัก ๑๐ ไร่
ของคุณ ประสงค์ เพ็ญกุล ซึ่งแสดงการที่ กรมที่ดินขอขุดในที่ดิน
ของพิศัย เพ็ญกุล ซึ่งแสดงการที่ กรมที่ดินขอขุดในที่ดิน
ของพิศัย เพ็ญกุล ซึ่งแสดงการที่ กรมที่ดินขอขุดในที่ดิน
สำหรับงบประมาณแต่ต่าง ๆ อย่างนี้ครับ ถ้า กรมที่ดินได้ แต่เกิด
การนี้จำนวนนี้ก็เป็นประมาณขอใช้เงินนี้ของกรมที่ดิน เพราะไม่มีใครส่งต้น
เข้ามา เพราะฉะนั้นขอให้ทราบว่ามีได้ไม่เพียงแต่แสดงของ กรม
มนตรีว่าอาจจะเรียกใช้เงินเพื่อใช้ในกรณีที่มีข้อเสนอนี้ให้ดู
ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พาไปตั้งทุก ๆ โรงเรียนเดี๋ยวดังกล่าวไปทำงาน เขาตรึงพิมพ์เขียวลงไป
 เค้าโรย ขนทรายออกกวาดหน้าจะจกเกิด ก็ดูดีจกดีไม่จำเป็นตองมาจกครุฑ
 ภาพที่ติดภาพ ก็โดยตามแบบเดิม เราจะให้เขาไปเขาประเทศที่หนึ่ง ทาง
 มืดทจกครุฑบนเขาที่หรือเขาประเทศที่หนึ่งกพอคนหรือกพอคน มันเป็น
 จกขแมงอนทจก มันแปรไม่ไหว เขาตองกวไปเขาเพียงรอยคน มันก็
 เตามัน แสงไม่มจกตองจะไรเลยอวตชกกหมายเดี๋ยไม่มีใครตั้ง ตั้งเขา
 เค้าโรยขมหมด เพราะมันกลายเป็นขของจกเป็นเดี๋ย เพราะตงมดจกทจก
 ทจกมจก ทจกตจกทจก แอ่อมอนมาไว้ให้ปรก ทจกจกทจกทจกโร นไป
 ตไม่มท ปรกไม่มความมจกเพือคนท เพราะตงมททจกมจกเสียด อย่าง
 รกโดยเสียดจกอย่าง รกที่จกขจกมจกไปขมจกตจก สอ เปรกทจกมจก ทจก
 เค้าจกทจกมจก แสงจกเอจกจก จกจกโรยทจกไปจกไม่มีใครทจก แต่จก
 ตั้งจกไม่มจกจกทจกทจก ทจกมจกทจกทจกมจกทจกทจกทจกทจก
 เตามัน เค้าไปจกทจกจก ทจกจกจกมจกทจกมจกทจกมจกทจก
 ประจกขจกจกจกจกจกมจกทจก มจกทจกทจกทจกทจกทจก แสงจก
 เค้าจกทจกมจกไปจกจกจก มจกทจก ประจกขจกทจกทจกทจกจก
 ได้ อย่างจกมจกทจกทจกทจก มันแปรแล้วจกทจกทจกทจกทจก
 แอ่อมจกจกจกจกจกจกไปจก แสงไปจกไม่มี อย่างมจกทจก
 ทจกไม่ไหว ไม่จกมจกจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจก
 จกจกทจกทจกทจกทจก

ทจกมจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจก
 ขจกจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจกทจก
 จกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจก
 ขจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจก
 ขจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจกจก

รัฐท่านนั้นได้คงตนมาโดยมี โกรงการ โดยมีวัตถุประสงค์ โดยตั้งมา
 ภายเฉพาะที่ตั้งที่จำแนก จะก่อให้เกิดประโยชน์นอกเขตประเทศชาติ
 และอาณาเขตพระราชกฤษฎีกาโดยทั้งสิ้น แล้วท่านจะบอกมันไม่จำเป็นที่จะ
 ฟุ่มเฟือยโดยอย่างไร ท่านเมื่อแรงงานค่าของเงินแต่ละแรงงานมันคือให้
 สัมมูลย์ กับกับภาวะ ของ เศรษฐกิจ ทั้งใน ทศโตกันไม่ เฉพาะใน เมืองไทย
 เพราะการการเงินนั้นเราจะบอกว่าเป็นเงินของเราก่อนเงินของเราเองโดยเฉพาะนั้น
 ย่อมไม่เกิด ก็เมื่อเป็นเช่นเมื่อประชาชนเขาจ่ายแรงงานเขาได้ ในราคาสูง
 เป็นหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องช่วยให้ประชาชนใหม่รอดเหลือของประหยัดหรือ
 ออมทรัพย์ เพราะรากฐานของความมั่งคั่งหรือมั่งมีเท่านั้น ในภาวะที่รัฐ
 ประชาชนยอมเหมือนกัน คือยอมยกการออมทรัพย์ ถ้าท่านจะหาเงินได้
 อันตระหนี่และแน่น หากท่านไม่รู้จักจับจ่ายไร้อภัย ไม่รู้จักถนอมหรือ
 ทรัพย์ท่านจะมั่งมี ได้ฉันใด รัฐบาลยอมหรือและเป็นห้องปรวราของ
 ได้เช่นนี้คือกฎหมายเช่นมาสู่สภา เพศให้พิจารณาว่าอะไรมันฟุ่มเฟือย
 หรือไม่ฟุ่มเฟือย ความฟุ่มเฟือยหรือไม่ฟุ่มเฟือยนั้นท่านจะไม่บอกความ
 มานะ ซึ่งพิชิตายอะไรนั้นไม่ได้ เพราะรากฐานของคณนมนมทดลองขึ้น
 เราคือค่าของประชาชนสูงขึ้นไปสูง ๑๘ ล้านคน เขามักถามคำถามที่
 ต้องใช้พิชิตใหม่ เขามักถามคำถามที่ของไรต์เยนใหม่ เขามักถาม
 คำถามที่อะไรต่างๆ ใหม่ คนอีก ๑๐ ล้านท่านไม่ต้องการแต่คนอีกเพียง
 ๑๐ ล้านหรือ ๑๐ ล้านคนต้องการ เราควรจะให้เงินตราซึ่งได้มาส่วน
 ใหญ่จาก ประชาชน ๑๐ ล้านท่านเสียไปเพราะขายความฟุ่มเฟือยซึ่งไม่
 จำเป็นหรือ หรือเราควรจะให้เงินตราได้เพื่อที่จะบำรุงประเทศชาติ
 บารมีของชนจะยังมั่งคั่งทนถาวรไม่ได้ประชาชน ๑๐ ล้านท่าน เราคงคำนึง
 ถึงอย่างนี้ เราคงเห็นท่านบอกกล่าวแต่ของของรัฐบ้างก็แค่เพียง ๑๐ ล้าน

แหะระไม่มีขีดแย้ง ถ้าท่านจะพิจารณาโดยรอบคอบและชอบธรรม
 รัฐบงัดได้ก็ต่างแล้วว่าการออกกฎหมายบนเขามานาน ก็โดย
 เห็นดีเห็นงามดีดัดดัด ไม่ต้องการให้พ่อค้าตั้งเขามาอีก เพราะเมื่อ
 จำเป็น ก็เมื่อไม่ตั้งเขามาขายได้ของแผ่นดินจะส่งชนได้ยงไร
 งบประมาณเพิ่มขึ้นได้อย่างไร จะมีรายได้เพิ่มขึ้นได้อย่างไร
 ขัดกัน กระผมว่าไม่ขัดกัน ที่ท่านรัฐมนตรี ท่าน กตกรเมื่อให้
 อาจจะเป็นผลพดกยได้ บางเป็นธรรมดา ถ้าหากอย่างจะมีคนคิดของ
 ค้าง ๆ ซึ่งรัฐบาลตั้งถอนขอยุ่บ้าง และพ่อค้า ยังจะตั้งเข้ามาบ้างเป็น
 ซึ่งตั้งจะรวมรายได้เป็นเพียง "อาจจะ" เท่านั้น แต่ทรงได้ความง
 ค้างของรัฐบาล หรือในภาคของการอบรมบ่มนิสัยได้ประชาชนพดกย
 ไฉนรัฐจักปรบัคองให้เข้ากับภาวะเศรษฐกิจของโลกซึ่งหมุนเวียน
 แปลงไป ท่านยอมมีอยู่แต่อย่างสถานการณ์ของโลกทั้งในยุโรป
 เอเชียในแอฟริกา หรืออาจจะไม่แน่นอน ก็เมื่อสถานการณ์
 อาจจะไม่แน่นอนได้ถ้าจะไม่แน่นอน อาจจะมีจุดผิดพลาดเกิดขึ้นได้
 เรดไม่ทราบ เราควรเตรียมพร้อมเพื่อที่จะมองระมัดระวังจุด
 เข้มกับภาวะเศรษฐกิจ เพื่อจากได้ไม่มีความเดือดร้อนเมื่อ
 จงเป็นเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งอาจจะรอรอบกับสถานการณ์ โดยเรดไม่ได้
 คองให้เข้ากับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งอาจจะเกิดขึ้นนหรือจะ
 มองกลดไกล รัฐบาลมีเศรษฐกิจ รัฐบาลมีเจ้าหน้าที่ ขอมูรตาด
 มากอะไรน้อย อะไรพุ่มเพื่ออะไรไม่พุ่มเพื่ออะไร เราจะพูดกันโดยไมชง
 วยเท็จจริงและหลักวิชาขอมไม่ได้ กรมศุลกากร กระทรวงเศรษฐกิจ
 กระทรวงการคลังเป็นเจ้าหน้าที่ทราบดีในสิ่งเหล่านี้ ท่านบอกว่าจะ
 พุ่มเพื่อขอมมาต ดินค้าต้นดัดดัด เพราะการบรรดบประดาต้นค้าของ

ที่คงอึ้งอะไรได้
 คนได้ใครใคร
 มั่งคั่งพุ่มเพื่อ
 ย่างยง ในการ
 งบพระราชกำหนด
 งบโดยเลขทางดี
 ให้ให้เจริญ
 ชาติ เช่นในเรือ
 ต่าง ๆ และยง
 ขอมการพดกย
 ความเป็นระ
 ขอมได้ ในราคา
 จะทำให้ยง
 งบกับขอม
 งบตั้งเป็นระ
 ไม่จำเป็น
 งบ สภา
 งบไทย งบ
 เป็นตั้งเขาได้
 งบนี้เพราะ
 งบ ๕ - ๕ คน
 งบ ๆ ที่ขอม
 งบตั้ง

ใจถึงอันแข็งขันไว้ด้วยอะไรต่าง ๆ ที่ท่านกล่าว แต่ตามปกติถึงสิ่งต่าง ๆ
 คนใด ใครก็ควรปฏิบัติกิจตามหน้าที่ได้โดยดีสืบเนื่องโดยเนืองนิตย์
 ก็มีสิ่งที่มีผลอันร้ายมาถ่วงถ่วง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็น
 อย่างนี้ ในลัทธิรัฐนาศได้เสนอข้อกฎหมายอันมีผลมาสู่สภาซึ่งได้
 พระราชกำหนดซึ่งได้ยกเลิกไปโดยเป็นมรดกแก่ชาติ บ้านเมือง อย่างนี้
 นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ ถ้าหากว่าเราส่งเสริมการอุตสาหกรรม
 ผลิตใช้เศรษฐกิจได้ เราจึงมีเหตุผลซึ่งเสริมด้วยเงินตราทาง
 ชาติ เช่นในเรื่องหนังสือเรียนเพราะเปิด การทดลอง การศึกษา
 ต่าง ๆ และเรื่องงานบริการต่างซึ่งมีในหลายเคม ซึ่งจะนำมาพิศ
 ษาเป็นการผลิตทางเคมีหรืออุตสาหกรรมใหม่ตามตัวอย่างนี้ ท่านเห็น
 ว่าเป็นประโยชน์แก่ประชาชนพอ มั่งคั่งโดยเฉพาะชาติไว้ด้วย จึงได้
 ผลิตในราคาสูง เพราะเมื่อโรงงานผลิตนั้นผลิตได้ ในราคาต้นทุนต่ำ
 ผลิตในสหรัฐ โลกขายซึ่งของต่างประเทศได้ราคาหรือถูกอย่างที่สุด
 เป็นต้น แต่เรื่องจากงานของราชการนั้นต่าง ๆ หรืออะไรต่าง ๆ
 ผลิตเป็นอะไรต่าง ๆ ผลิตแล้ว จะขายไม่เช่นของ ความจำเป็น
 มีจำเป็น ชาวประชาโลกต้องแสดงความชื่นชมกับรัฐบาลและสภาของ
 สภาจะต้องมีคตชอบรับแล้วถ้าจำเป็นจะต้องใช้รถยนต์ใน
 ไทย เราจะมีทางที่จะใช้รถยนต์ที่จริง แต่เขาไม่ได้กำหนดความ
 เป็นของเข้าได้ภายในอุตสาหกรรมด้วย ถ้าไม่จึงกล่าวเช่นนี้ ก็กล่าว
 ฝึกเพราะความหลายหลาย เช่น พศคตยงมี ในบ้านซึ่งเขามารถยนต์
 ๘ คันอะไรเหล่านี้ มันไม่จำเป็น ของที่มีให้สำหรับหลาย ๆ บ้าน
 ๆ ก็ความจำเป็นเหล่านี้ไม่มี เราควรจะกำหนด ถ้ากำหนดฝึกศึกษา
 วจน เราควรจะกำหนดไม่ใช้ของนอกอย่างนั้นจนนอกอำนาจกำหนด

ท่านเป็นห้องจางเงินตราต่างประเทศของเรามีขาดแคลนลง ไล่
 ความมั่นคงเข้ามาอีกมาก กระจุกชายแดนเปิดขึ้นต้นความนี้ มนุษย์
 เสนอตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว ถึงค่าของเรามีเหลือใช้ไม่จำเป็น เรา
 ไล่ขายต่างประเทศเขา แต่ถึงหากว่าเราเอาเงินตราของเขาเข้ามาอน
 ึ่งโดยข้อม โศข่อต้นค่าของเราเข้ามาแล้วเงินตราต่างประเทศที่เร
 ไล่ประโยชน์อะไร จะสามารถให้ค่าแก่สิ่งอื่นตราของประเทศ
 ไล่ให้ประโยชน์ความดีอะไรก็ไม่ได้สักอย่าง เป็นเหมือนของ
 ไล่อย่างทองคำ เพราะเหตุนี้เราจึงต้องมีการแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกัน
 ไล่ที่ห้ามรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ทนแดงในค
 ไล่ในกระทรวงมหาดมศัตถการราชชน ท่านว่าเพราะเงินตราต่างประเทศ
 ไล่ขาด ถ้าหากว่าท่านทำได้ ท่านก็จะเห็นได้ว่า กระทรวง
 ไล่การของเรามีเงินที่ดำเนินการมีผลลงทำให้เงินตราขาดแคลน
 ไล่หนึ่ง คงแต่ก่อนมีการแลกเปลี่ยนกัน กระทรวงก็ซื้อสุกได้
 ไล่ราคาที่ไม่จำเป็นในประเทศไทย คงขายอย่างที่ท่านไม่ให้ส่ง
 ไล่ของแน่ความดีกับคุณจะมีค่าสักเท่าไร กระทรวงก็รับซื้อ
 ไล่มีพลัง ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นหนึ่งตัน เช่นนี้มีแต่ขายไปเอง
 ไล่ขายไม่ได้ โดยที่พม่าทำสัญญาการค้ากับต่างประเทศแล้ว นี่ทำให้
 ไล่เงินตราต่างประเทศไปเปล่า ๆ ถ้าจะรับเป็นจำนวนร้อยตันก็
 ไล่จากนั้นไม่ว่าเราไม่ได้ ใช้ภายในประเทศ เช่นว่าไม้กระบอก ไม้
 ไล่ที่เราไม่มี ใครไรจะเอาไปสร้างบ้าน สร้างเรือนหรือจะเอาไปทำ
 ไล่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ในต่างประเทศเขาใช้ได้ โดยเขาเอาไปของขาย
 ไล่ไม้เนื้อดีไม่มีคุณภาพด้อย เราใช้ได้ เขากลับซื้อมาอีก ๆ พอล

ทรงทอดยกโรตีสัญญาพระเครื่องไปแล้ว กลับไปครุ่นไม่ยอมให้คิด ก็ไม่
 เสร็จงานบนไฟใหม่แล้ว เจมดงพวงเสียดขยไปใหม่ก็ ท้าให้ขอร้อง
 คราวต่างประทศเป็นครั้งคราวๆ ล่าม เป็นคนที่มีสติตาของพระเครื่อง
 เสรฐรูปของทรง ล่าม พงาให้เงร่ศพร่างประทศฮารเสดงไป ล่ามที่ด่า
 ล่ามตาต่างประทศเจมดงพวงอยู่ในกลาง ล่ามด่าไม่เห็นด้วย ครึ่งนี้
 งามเพชงเจ้าทรงคนเมงคนเมงเสฐฐ่มช่า นอจ่างานนี้ แต่คนมีกตคน
 เสรฐก่าพวงเสียดขยไม่ได้ ไม่ดงมร่กขยช้อยได้ขยง่ากขยนี้ ท้าให้เมงเพชง
 ครพวงเสียดขยง่าเว รศก่าเป็นดง ๆ บกทหรือดงง่าเมงยี่ ๆ ครึ่งนี้
 ๒ หมน ๒ หมนบกรดขยเรฐก่าพวงเสียดขยได้ขยง่าเว ล่ามในขยนี้ดง
 ปรดขยให้เจมดง รศก่า ๒ ๒ พวงเสียดขย ๒ ๒ พวงเสียดขยง่ากขยนี้ ขยง่า
 นเวรเรฐก่าเมงเมงคกรพวงเสียดขย ขยง่าเมงไปดงเสียดขยขยง่าทพวงเสียดขย
 เมงเมงคกรพวงเสียดขย ได้ดง เมงเมงเมงไปดงได้ ล่ามเจ้าเสียดขยทำให้
 ไม่ดงได้ดงเมงเมงเมงเรฐก่าได้ดงเมงเมง เมงเมงไปขย ในกระเป่าของ
 โดร ล่ามเสียดขย เป็นเมงคกรดขยเรฐก่าเมงเมง ใช้เพชงหรือขยง่าเว
 ล่ามเรฐก่าได้ เมงเมงเมงเรฐก่าพวงเสียดขย เมงเมงเมงเรฐก่าเมงเมง
 งาม พวงเสียดขย ในฝ่ายดงเมงเมงคกรพวงเสียดขยคกรคกรเท่าไร ไม่เมงคกร
 เมงเมงเมงเมงไปดงกขยง่าเมง เมงเมงเจ้าไม่เห็นด้วย เมงเมงคกรคกร
 เมงเมงคกรคกรเรฐก่าเมงเมงเมง ล่ามเจ้าเมงเมงเมงเมงเมงคกรคกรดงเมง
 ดงเมงเมงเมงเมงคกรคกรเรฐก่าเมงเมงเมง เมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมง
 ประการไปเมงคกรคกร เมงเมงเมงเมงเมงเมง เมงเมงเมงเมงเมงเมงเมง
 ล่ามเจ้าคกรคกรเรฐก่าเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมง
 ก่าไร เมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมง
 อย่างอย่างเมงเมงเมงเมง เมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมงเมง

ได้เป็นกำลังของประเทศชาติ ในการที่จะเสียภาษีอากรต่อไป แต่ผู้
 ชำนาญมาได้กำไรเต็มเองทั้งในทางภาษามองมีอำนาจอยู่แต่ไม่ได้กำไรใน
 ทางภาษารัฐนั้นไม่เป็นภาษารัฐรวม ข้าพเจ้าอยากให้พหุคำได้เสียดีกว่า
 อย่างนี้ชาวเขาคงไม่ถูกทั้ง ๆ ที่ชาวเขาไม่คิดในทางภาษารัฐ อีกประการ
 หนึ่ง ท่านบอกอีก ภาษารัฐภาษารัฐให้รอดให้รอด ข้าพเจ้าก็ยังไม่เข้าใจ
 มีหรือให้รอดได้ทั้งนั้น ท่านบอกอีกว่าท่านทราบดีประวัติศาสตร์ ในการชด
 ภาษีศุลกากรที่มันทำให้รอดให้รอด โดยเหตุนี้ขอให้ท่านกรุณาให้ท่านว่าดี
 ในสมัยก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งในเวลานั้นเสนาบดีไม่กี่คน
 ไม่ได้ตั้งใหม่ถึง ๒๓ ท่านเต็มพออย่างเดิมนั้นเสียด้วยซ้ำ แม้กระนั้นก็ยัง
 ว่างให้รอดได้ ชาวกรุงระลอกได้ ในคราวหนึ่งเคยได้ชดเชยภาษาศศกกรรของ
 สุวา ทั้ง ๆ ที่ประมุขกับตัว ๆ ในที่ประชุมมีแต่เสนาบดีเท่านั้น ก็ยังมี
 เสนาบดีบางท่านไปเที่ยวออกนอกหัวเมืองต่าง ประเทศจาก พื่อค้า สุวาโดยตรง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้อ ๆ ไปกระทรวงน้อยชี้ท่าน

นายพร นิธิพิทักษ์ (สมุหราชเลขา) : ครับ ๆ เพื่อให้เห็น
 มีหรือให้รอด มีก็ยังไม่ออกออกไปได้ พหุคำเสียเปรียบนักการเมื่องผู้
 อำนาจได้กำไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบ เพราะเราเป็นพนักงานมอง
 รักรัฐต้องเป็นนักบัญชีด้วย คือต้องเอาบัญชีมากกว่าจะเอาทรัพย์ ในเป็น
 เช่นนี้ เพราะฉะนั้นท่านว่าภาษารัฐให้รอด ข้าพเจ้าไม่เชื่อ ถ้าหากว่า
 ภาษารัฐให้รอด ไม่อย่างนั้นแล้วพอพออย่างนี้เต็มเต็มของนางได้กำไรอย่าง
 นี้ไม่ถูก อีกประการหนึ่งท่านคำแถลงการณ์ของรัฐบาลคงไม่ต้องการ
 ที่จะเอาเงินชดเชยได้จากกรมศุลกากรนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นชอบ
 มีหรือให้รอดในเวลานี้ของกรมการเงินรายได้เพื่อจะได้เอาเงินมาใช้จ่ายด้วยกับ
 กิจการต่าง ๆ มากที่สุดจะเป็นผลเสีย จาก ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ จากมันยังอยู่ใน

เราได้บ้างเพื่อสะดวกในการพิจารณาเหตุผลข้อนี้ ความจริงใน
 ๕๕๒
 ๕๕๓
 ๕๕๔
 ๕๕๕
 ๕๕๖
 ๕๕๗
 ๕๕๘
 ๕๕๙
 ๕๖๐
 ๕๖๑
 ๕๖๒
 ๕๖๓
 ๕๖๔
 ๕๖๕
 ๕๖๖
 ๕๖๗
 ๕๖๘
 ๕๖๙
 ๕๗๐
 ๕๗๑
 ๕๗๒
 ๕๗๓
 ๕๗๔
 ๕๗๕
 ๕๗๖
 ๕๗๗
 ๕๗๘
 ๕๗๙
 ๕๘๐
 ๕๘๑
 ๕๘๒
 ๕๘๓
 ๕๘๔
 ๕๘๕
 ๕๘๖
 ๕๘๗
 ๕๘๘
 ๕๘๙
 ๕๙๐
 ๕๙๑
 ๕๙๒
 ๕๙๓
 ๕๙๔
 ๕๙๕
 ๕๙๖
 ๕๙๗
 ๕๙๘
 ๕๙๙
 ๖๐๐

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

คนหนึ่งถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ จากเดิม ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มอีกเท่าตัว
 ตกภาษคนหนึ่งเขาใจว่า ข้าพเจ้าจะเขาใจอีกเหมือนอีกไม่กี่วัน คนหนึ่ง
 ก็จะมี ๗ ๑๐,๐๐๐ บาท มีถ้าเรากัดดาบหนึ่งท่อนอมตีให้เขามาวิ่งดูในใจ
 คนก็ตกเป็นเงินตรา ๗ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีชกตกอย่าง กอของหมื่นคน
 เป็นกรพเพิ่มเติม นอกจากนั้นพวกคเชน พอกพุดตม พอกเหตุ เบย
 พอกเหตุต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักรเพิ่มถึงยี่สิบสาม แล้วเข้าที่เพิ่มอีก
 หากว่าท่านจะดู ... ถ้าพเจ้าคิด ... ทรัพย์สินของข้าพเจ้ามีทั้งทำของใหม่
 ทรัพย์สิน ... มีดีภาษาเพิ่มใหม่จะได้เพิ่มเงินให้ใครหรือไม่ได้เพิ่ม
 เค้าไร ... ก็ให้ท่านบอชยชนมาช ... มีดีเองแล้วเงินเมื่อบทแล้วได้ทั้งไร
 แต่งเพิ่มออกโดยเหตุคือความไปเงินเท่าไร ... หมายต้องคิดหุลย ...
 ข้าพเจ้าว่าเป็นเงินนี้ตายร้อยล้านบาท เพราะฉะนั้นก็เหมือนเห็นชอก
 ว่าไปกลางเพิ่มเพื่อห้องเอาเงินรายได้เข้ามา เพราะอะไร ก็เพราะอดคิด
 ที่ทำมือออกประมวลทรัพย์จึงคิดว่าดีได้มานาน ... เงินไม่ได้ตามความ
 ตั้งใจจริงใหม่ท่าน ... คือท่านจะได้อาจะได้อีกด้วยก็เลยได้มอชกเสยทำ
 ใหญ่ ในเรื่องงบประมาณ ก็เมื่อเป็นการขางเงินไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้อง
 มาเกณฑ์มาในคราวที่เพิ่มเงินไปออก ... จะสังเกตเห็นได้ว่าเงินได้น้อย
 ไม่พอ ... แต่ดูที่มาเก็บภาษีนอกตั้งทุกช่อไรเขา ... ก็คืออาเมอบ พ.ศ.
 ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๖ มา ... ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕ นม ... รายได้ของรัฐจากภาษี
 อากรน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ... จากปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ รายได้ต่าง ๆ ก็
 เพิ่มอีกถึงประมาณ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ตกภาษอากรนแต่ละรายได้ต่าง ๆ
 เพิ่มขึ้นเป็นถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ กอบาท คือเพิ่มจาก ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 เป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ... ตามงบประมาณที่ได้เสนอสภาผู้แทนกร

เป็นต้น แต่เมื่อไม่ชด อดไร ๆ ก็พอคุ้มเงินหมวดก็ชอกหน้า
 หนึ่งก็เป็นการพิมพ์เพื่อเหมือนกัน อย่างนั้นแหละแต่พวกคน
 หนึ่ง ๆ บางทีไม่คอยแต่ นักรบเจ้าเสนาหาไม่ตลอดแบบ ถึงจริง ควรใช้
 หนึ่ง ๆ นของจำเป็นพิมพ์เพื่อ บางสิ่ง บางอย่างก็ดูรู้ก็ดูจะไม่เกี่ยว
 หนึ่งอย่างพวกนั้นอดทน โคตมา โคตมา หรือพวกของข้างอย่างที่ไม่
 หนึ่งจริง ๆ อย่างอื่นน่าจะเพิ่มเอาอย่างนั้น ถึงหนักไปเห็นว่ามีกฎว่า
 หนึ่งมาพิมพ์เอาด้วย บางสิ่งบางอย่างที่สำหรับต้องกินบ้าง สำหรับ
 หนึ่งด้วยตามเห็นชอบอีก หรือเพื่อให้อีกบ้านข้างนั้นทางด้านนอก
 หนึ่งให้มอง เห็นสิ่งหนึ่งอย่างอื่นที่พอจะพิมพ์ขึ้นมาดู ก็ยังไม่เห็นทาน
 หนึ่งนั้นแล้ว ก็พอเจ้า สักวานน่าจะเดบ ทัณฑ์ศกนฤการทวารวดี
 หนึ่งนั้นหรือพเจ้าก็เห็นด้วยว่าเดบนั้นการพิมพ์เพื่อ คนมด ชนกลดแต่
 หนึ่ง แต่กับนขาพเจ้าไม่ ไรตรวหรือลด หนึ่งแต่คงทลคามสุ ไทโย คือ
 หนึ่งพิมพ์เพื่อจนมาแตกตามไปข้าง ก็อย่างที่ท่านพูดว่าคงบางคนก็มี
 หนึ่งได้ ไม่ค่อยบรรณ มีตุยนะ มฤตยนคระ ไรกันก็หาใช่ ๆ คน
 หนึ่งอย่างจะขาดความดีบาง บางเขาก็เพิ่มอีก ไม่ต่าง หรือตนเอง
 หนึ่งว่าท่านกอดขึ้นให้ สู้หัดกัน ไทโยหรือผู้มีอำนาจพยายามประหมัดการ
 หนึ่งชกจะได้ออกตามไป ก็จะได้พอตยประหมัดอันใด ไม่ค่อยใหญ่
 หนึ่งระหัดสร้างบ้านกันใหญ่ ไทโย มฤตยนวิรัตนคระหรือหาใช่ ๆ คน ยัง
 หนึ่งอะไรกันอย่างไรแต่จะ ไปกอดกันให้ดูมีเยแรมประหมัดตามอย่างไร
 หนึ่งเห็นด้วยอย่างการพิมพ์เพื่อเจ้าคชของกรมไปเมื่อมีตยเต็มดูกันอย่าง
 หนึ่ง เจ้าคชของกรมไปเซนนนหมอนกัน เพราะฉะนั้นในพระภคณบุญยุติ
 หนึ่งเจ้าเองไม่ดูจะเห็นด้วย ก็ไม่เห็นด้วยก็อะไรได้ ก็เพราะเจ้า
 หนึ่งใจไม่เหมาะสมในการที่มาเพิ่มภาษาอย่างเดียวกับกัน บ้างก็ หนึ่งหน้า

ด้วยเหตุที่ตราดังกล่าวนี้ โดยเหตุว่า รัฐมนตรี ๓ คนได้ประมุขแห่งคณะ
อยู่เคียงกัน... เมื่อลงมาในเขตของพระยศดังกล่าวแล้ว...
ก่อนเขาเข้าไปประกาศใช้ก็คัดค้านว่า...
ขอออกมาได้... ในกรณีที่ประมุขมนตรีให้ไม่ได้
อย่างนั้น... เพราะฉะนั้นถ้าให้ไม่ได้...
อัน แต่ขอออกมาแล้ว...
อัน

(ตามากในที่ประชุมที่พระ)

ขุนวิเทศบุตร (เพชรบุรี) ...
การที่คัดค้าน...
ก็เคยอภิปราย...
แต่ไม่มีการ...
เรื่องไป...
ในทางอน...
ถ้าใคร...
อภิปราย...
ขอความเห็น...
ต่าง...
เหตุ...
ด้วย...
ทั้ง...
ประมุข...
ตาม...

เหตุด้วย... เพื่อว่าถ้าคนเบียดเบียนเขาไม่แล้ว... กษัตริย์จะมีผู้ตั้งใหญ่...
 ทีเดียวตั้งใหญ่เสร็จแล้วเดี๋ยวก็คิดเงินยกคิดเงินมาอีก... คนมองมันด้วยใจ...
 ก็เลยจ่ายเงินไปตามที่มันคิดเงินราคาเท่าไรก็ไป... เพราะฉะนั้นมันจึงชอบยก...
 จะคิดด้วยเงินพอมันลงไปอีก... ก็ยกยกเบียดเบียนเดี๋ยวก็ตั้งคนตั้งก็...
 ไม่ให้มันละ... เป็นอย่างนั้นเดี๋ยวก็... มมองชอบอย่างนั้น... เพราะฉะนั้นให้เขย...
 ให้เขยมันขึ้นแพ่ง... แดงราคาหมื่น... หมายความว่า... เหมือนอย่างหมื่นหมื่น...
 หมายความว่า... หมายความว่า... หมายความว่า... หมายความว่า... หมายความว่า...

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ข้อนี้เกิน) ในเรื่องท
 รัฐบาลเสนอกฎหมาย กำหนดพักคดีว่าคดีการนี้... รัฐบาลมีความเข้าใจ
 ชย... ประเด็น... ประเด็น... คือเรื่องรถยนต์... ในเรื่องรถยนต์นี้เราถึงกับ
 คือในเรื่องความพุ่มพวยหรือ ไม่พุ่มพวย... แต่อย่างไรก็ตาม ในปัญหา
 ความพุ่มพวยนี้เป็นปัญหาโลกแตก... ซึ่งไม่เคยตั้งคดีศาลฎีกา...
 เก่งกันอยู่มา... สำหรับในเรื่องรถยนต์ถ้าหากเป็นปัญหาเรื่องรถยนต์นี้
 ความคิดเห็นของนักคิดต่างตรงหรือต่างกัน... รัฐบาลควรจะ...
 สำหรับเรื่องปัญหาเรื่องรถยนต์นี้... ทัศนคติของหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลได้
 เช่นพักคดีว่าคดีการมาน... รัฐบาลได้... รัฐบาลได้...
 รัฐบาลได้... รัฐบาลได้... รัฐบาลได้... รัฐบาลได้... รัฐบาลได้...
 พักคดีหรือไม่... เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่ได้ระบุให้ชัดเจนไป...
 รัฐบาลเห็นเป็นต้นด้วยคดีของมต... รัฐบาลเห็นเพียง...
 ปราบกฏเป็นฝ่ายตัดสิน... รัฐบาลเห็น... รัฐบาลเห็น...
 เป็นรถบรรทุกคดี... ถ้าหากว่าความเข้าใจของรัฐบาลไม่... ในเรื่องรถยนต์
 มรรทุกนี้ถือว่ายาก... รัฐบาลเห็น... รัฐบาลเห็น... รัฐบาลเห็น...
 รัฐบาลเห็นในการที่ทางรัฐบาลได้เช่น พักคดีว่าคดีการ... รัฐบาลเห็น...

การเติมประเภทรถบรรทุกกับประเภทประจำทางที่ใช้เพื่อประชาชน
 ในประเภทนี้ไม่ได้ขึ้นไปอีกว่าเดิม คงเก็บ ๒. เปรียบเช่นค้ำตาม
 ๑๒. ในเรื่องรถแท็กซี่โดยได้ประสมกันในระหว่างโรงงาน
 ของอุตสาหกรรมและโรงงานของเอกชนโดยเฉพาะ ในภาคใต้
 การผลิตพอจะใช้ให้พอเพียงกับในตลาดซึ่งโดยมากได้ในวงนักเรียน
 ๑๓. มีการแบ่งประเภท เพราะฉะนั้นเมื่อได้คำนวณถึงปริมาณที่คงใช้
 ๑๔. หรือเสียดกับคำนวณถึงความ สามารถ ในการผลิตแล้วจะดีกว่าเพียง
 ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐.
 ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐.
 ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐.
 ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐.
 ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

นายทิม กวิพัฒน์ (อบลราชธานี) : ขาพเจ้าได้พิจารณา
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.
 ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐.
 ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐.
 ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

แต่ก็ควรต้องสั่งกองประมาณสักห้าหมื่น เพื่อประมาณสักห้าจระเข้
 ประชุมได้ โดยรีบด่วน เพราะว่ามีคนบัญญัติอยู่ในข้อบังคับแต่ความ
 มีเหตุจำเป็นประมาณสักห้าจระเข้ประชุมพิเศษได้ เพราะฉะนั้นประมาณสัก
 ห้าหมื่นมีอยู่แต่จระเข้สักได้ทันทีจระเข้โดยทาง วัตถุประสงค์เลย เสียให้
 สมารึกมาประชุมภายในอีกหกวันได้ แต่ยังมีข้อบัญญัติไว้ในข้อ
 บังคับในข้อบังคับนั้นจะเป็นข้อหาไรหากเจ้าจำไม่ได้ มีบัญญัติไว้ใน
 กรณีที่พบประมัตตจระเข้เมื่อจระเข้จะส่งได้ก่อน ไม่นับยกว่า ๓ ข้อไม่
 ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ เพราะฉะนั้นประมาณสักห้าจระเข้เรียกสมาธิ
 มาประชุมแล้วโดยยังไม่ได้ส่งระเบียบจระเข้ก่อนก็ได้ เรียกโดยรีบด่วน
 เดียวกันแล้วระเบียบจระเข้ส่งตามภายหลังให้ก่อนกำหนด ในที่นี้บัญญัติไป
 ในหนังสือ และ ประมาณสักห้า ได้รวมที่จะ ปฏิบัติการ ได้เป็นไป ตาม
 ขาดเจ้าจะเสียใจที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใหม่ได้ ประ
 การหนึ่ง

อีกประการหนึ่งให้หลักการ ได้เพิ่มพดลอธิบายสักถากถาง
 นพาวเจ้าเห็นอเหตุสมตณึ่งกลมกล่อ้อยอย่างกลมมาชกับบางท่านได้แรง
 ไปแล้ว อย่างถากถางถากถางได้ของประเทศไทยตามงบประมาณ
 นั้นจะลดลงไป แต่ความเมื่อนำเงินในสำนักงานกรมผลิตโดยได้อีกหลาย
 ล้านบาทอย่างนั้นเห็น ขาดเจ้าเห็นว่าการที่จะเพิ่มเงินนั้นเป็นผลตรง
 กันตาม มนเป็นผลที่จะ กระทบกระเทือนไปองราษฎร เพราะว่าการเพิ่มพดล
 อธิบายสักถากถางถากถาง ผู้ที่จะกระทบกระเทือนนั้นก็คือผู้ที่จะต้องใช้
 เงินเพิ่มขึ้นนั้นก็คนมั่งมืเท่านั้น คือคนชนกลางหรือคนชั้นกลางจนแล้ว
 ก็ไม่สู้จะจำเป็นเท่าไรก็ตามเพิ่มไปเท่านั้น อย่างผลไม้อะไรต่าง ๆ เหล่า
 นั้นบ้างก็ยังไม่เคยพบเห็นด้วยซ้ำว่าลดไม่อย่างนั้น เจ้าเรียกได้ว่าอัน

มันรูปร่างลักษณะอย่างไร มีดีอย่างไร อย่างข้าพเจ้าเอง
 ชนไหนก็ไม่ทราบผลผลิตไม่บางอย่างได้กินแต่ข้าวสาลีไม่เคยได้กินแต่
 เบ็ดต้น เพราะฉะนั้นเพิ่มไปมันไม่ได้กระทบกระเทือนคนยาก
 ไม่มีอะไร คนมั่งมันแหละไปกอบโกยกันกิน ไม่พุ่มเพี้ยอยู่
 คือไป เขาไม่ได้เดือดร้อนเท่าไร แต่ดูใช้เงินไม่พุ่มเพี้ยเช่น
 เดือดร้อนอีก เขาก็มาได้เบียดเอาจากคนยากจนเอง แต่ดูไปพุ่ม
 เพิ่มสินค้าอย่างอื่น สินค้าอย่างอื่นนั้นชนมั่งๆ สินค้าอย่างอื่น
 ไปบ้างดี ผลผลิตภายในประเทศก็พลอยขึ้นไปด้วย มันแหละเป็นต้น
 ของกระทบกระเทือนถึงคนยากจน แต่ขอประจักษ์หนึ่งในเรื่อง
 อย่างที่ความเห็นว่าเพิ่มเพื่อไม่ให้พุ่มเพี้ยเพราะเป็นของไม่จำเป็น
 ตรงกันข้ามท่านได้พูดแล้วว่า ในประเทศไทยที่จะพุ่มเพี้ยเป็น
 ประเทศเรา แต่ท่านทราบไหมว่าท่านไปต่างประเทศมาหลายประเทศ
 รัตนนครนั้นมันเป็นอย่างจำเป็นสำหรับคนทั่วๆ ไป อย่างในบางประเทศ
 อย่างอินเดียอย่างออสเตรเลียหรืออเมริกาข้างใต้ก็ไม่เคยไป แต่
 เคยอ่านหนังสือ ท่านผู้แทนที่ได้นับต้นรัฐบาลคงเคยเห็นแต่ที่ว่า
 รัตนนครที่พุ่มเพี้ยอย่างไร อย่างออสเตรเลียเขาเคยแต่ดูตาม
 คน เคยแต่ชมรัตนนครนั้นคนหนึ่ง ข้าพเจ้าเองอยากจะให้ประเทศเรา
 ครอบครว้ได้มีรัตนนครไว้จะได้คิดต่อการทำงานธุรกิจได้เรียบร้อย
 ในกรุงเทพฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพฯพระมหานครรัตนนครที่
 แต่ดูว่าการคมนาคมท่าเรืออย่างไร เด็กจะไปโรงเรียนของชนก้อยแต่
 ก้อยเดา ข้าพเจ้าจะไปธุรกิจขึ้นรถที่เขย่นนทางที่คงชงไม่ไม่ได้ไป
 อย่างงมมันเป็นอย่างหนึ่งแหละที่ควรทราบแล้ว เพราะฉะนั้นรัตนนคร
 กลับมาเพิ่มภาษีแทนที่จะให้ราษฎรของเราได้มีไร่มากๆ รัตนนคร

บุตรธิดารวมบุตร ในเมืองของท่านแต่หรือ ท่านจงระคองกตกับ
 ญาติวงศ์ หรือบุตรธิดารวมบุตรไว้กับเขาไว้บ้างเพื่อจะไปปรนนิบัติได้ทั้ง
 ประสงค์ แต่เมื่อออกไปประภังคได้พบศอกความประสงค์เช่นนี้ ค่าใช้
 ปรนนิบัติอย่างที่ท่านผู้แทนควรปรนนิบัติได้ก็ปรนนิบัติแล้ว ผู้ที่มีความ
 ปรนนิบัติบุตรธิดารวมบุตรได้คนหนึ่งแต่จะหุนค่าใช้จ่ายให้ครอบครัวไป
 เช่นการไปตั้งถาวรดังกล่าวจากโรงเรียนอะไรเหล่านั้นและออกประกาศ
 เงินค่าที่ท่านได้เพิ่มไปนั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาแต่บางอย่างแต่ก็
 เห็นด้วย ควรจะเพิ่มแต่บางอย่างเห็นจากควรที่จะเพิ่มแต่ไม่เพิ่ม
 มากเกินไป อย่างผู้แทนควรปรนนิบัติปรนนิบัติแล้ว ก็ขอตั้ง
 เป็นต้น แต่มีบางอย่างอีกเช่น โฟน แคมป์ อะไรเหล่านั้นไม่เห็น
 เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ามีไม่ความจำเป็นเลย ควรจะเพิ่มเข้าไป
 เป็นเป็นภัยแก่อนามัยของชาติประเทศด้วย แต่ปรากฏว่าในบัญชี
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความเสียใจที่จะไม่ปรากฏพระราช
 การที่ข้าพเจ้าคัดค้านและไม่เห็นด้วย ขอเรียนให้ทราบ
 ไม่ได้คัดค้านหรือคัดค้านแต่คัดค้าน ในสิ่งที่มีค่านี้ ไม่ใช่
 ข้าพเจ้าคัดค้านแต่คัดค้านอย่างทราบเรียนมานั้น

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : ขอน้อมเกล้า
 เสด็จบนทางสาย รัฐบาลก็ได้ เสนอเรื่องโดยคัดค้านประเด็นใหญ่
 กัดขาดมองหมายที่จะขยับของกรมผู้เพื่อประภังคหนึ่ง และ
 ประภังค คชการจะออกตั้งกรมภายใน ประเด็นใหญ่เป็น
 ผลที่สำคัญที่รัฐบาล เสนอเรื่อง พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา

เงินในข้อ ๕ ประการ นั้น ความ ฟุ่มเฟือย นี้ ย่อม หมายความว่า
 ประการ ความฟุ่มเฟือยของประเทศไทย ความฟุ่มเฟือยของประ
 ความฟุ่มเฟือยของเงินตราต่างประเทศ ที่กันยอมจะลดการที่เร
 ค่าต่างประเทศเข้ามา ย่อมจะด้วยเสียเงินตราต่างประเทศไป
 ต่างประเทศนั้นมีความสำคัญอย่างไร ท่านยอมทราบ และเร
 ต่างประเทศนั้น เราหาไม่ได้ ไม่ ได้ ซึ่งง่าย เราหา มา ได้ ด้วยจะ
 เสด็จโปรด หรือการสั่งสินค้าออกไปจะได้เกิดทรัพย์สินเป็นเงินตรา
 ประเทศ บัดนี้ ได้ปรากฏแต่เงินตราต่างประเทศของเราไม่มีฟุ่ม
 ไม่มีมากมาย ท่านทราบไหมว่าประเทศไทยเดี๋ยวนี้จะเป็น ฟุ่มเฟ
 หรือประเทศอื่นๆ ใครสั่งได้เต็ม ซึ่งใครได้เรียกเปิดพรมชาย
 ปรากฏว่าลดลงไปแล้ว บางท่านบอกทำไมมัน ท่านจะทราบทำไม
 ได้ลดกว่าขนาด ที่ใจลดของคอกว่า มีหนังสือราชการ ย่อมมีลด
 ราชเจ้า เสด็จเสด็จ สินค้า ในประเทศไทย จะออกไปโดยที่ โทศไป ออก
 ไม่หมด เพราะฉะนั้นเข้ามาฟุ่มเฟือยหุดอเงิน และต้องฟุ่มเฟือย
 ฟุ่มเฟือย ความหรือไม่ว่าอย่างท่านมีแทนตราไปรษณีย์ไปรษณีย์ - ท
 ของ ท่านไป ใน ประเด็นได้ย่อ บางท่านอาจจรรณ แต่ตาของ
 ทุกอย่างไปโดยที่ลด ลด ลด ลด ลด ลด ลด ลด มาจากได้
 มาจากกาเปรียบเทียบกับ เราจะลดตัวไม่ลดใหม่ ฟุ่มเฟือยหรือ
 ฟุ่มเฟือยแค่ไหน เกิดจากการเปรียบเทียบกับ การเปรียบเทียบกับเช่นเดียวกับ
 เราจะมีลดตัวรถยนต์ ไม่มีประโยชน์เลย ใครลดค่าลด ใครจะมีลดตัว
 การ ในท้ายพระราชบัญญัติจะอะไรที่ไม่ประโยชน์เลย ใครลดค่า
 ไม่มีใครลดค่าพอ ของทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีประโยชน์ และยอมมีค
 สำคัญ ของแต่จะสั่งแต่จะอย่างแต่ที่เราเปรียบเทียบกับ ที่เราชกถูกก
 หมาย

ของอยุธยา มีหมื่นองเจิมเทโว รัฐบาลอยุธยาได้รับด้วยดี
 แห่งเวลานั้น เพราะฉะนั้น จึงมีงานให้ข้าพเจ้าของรัฐบาล
 มาดหมื่นต่อประเทศลาวบ้านเมือง ในกาลเช่นนั้นก็หมื่นองเจิม
 ประทาน ทศการพการ เสนอถวายหมื่นองเจิม เราต้องพิจารณาใน
 การงานในทางนี้ด้วยประการเป็นผลดี เมื่อจะหาคนนั้นมาช่วย
 อย่างง่าย ๆ อย่างถวายหมื่นองเจิมข้าพเจ้าขอไปเมื่อหมื่นอง
 ประทาน ขณะนั้นเราไปดูของ แต่จะหาของไปรับมาให้กันซึ่งเก็บไป
 ในเมืองประโคนธวัชโร แทนที่จะหาหมื่นองเจิม ทำให้วังภายในกรุง
 เมืองไม่ได้ประโยชน์อะไรแม้แต่นิดเดียว ถึงซึ่งพระ ราชโอรสชาติ
 นี้คงยังมีอีกมาก ข้าพเจ้าได้เคยเล่าตั้งแต่ ให้ความไปทางใตรัฐบาล
 นี้ด้วยแต่ดี ๆ จึงอยู่รัฐบาลก็มีสิ่งทำถูกต้องและเป็นที่ประ โยชน์คือ
 หมื่นองเจิมอยู่บ้าง ข้าพเจ้าไม่เอียง แต่อยู่ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เคย
 ไปอยู่ทุกที่โดยไปต่างประเทศหรือเมืองนอกเมืองพานามาแล้วให้ฟัง ได้
 เขมเทียบหมื่นองเจิมเปรียบประเทศไทยกับต่างประเทศแล้ว มันเทียบ
 ไม่ได้แต่ข้าพเจ้าก็เล่าต่อว่ารัฐบาลจะโดยเหตุชาติบ้านเมืองในรูป
 นี้ให้ข้าพเจ้ามาช่วยกัน ให้มีทั้งหมื่นองเจิม รัฐบาลมาแต่อย่างใด ๆ
 มี ๆ มี ๆ หมื่น ๆ ศอ้อย ๆ เขาหาหมื่นองเจิม ไม่เห็นแก่ใคร
 ในโลกนี้ที่... ยังไม่เห็นว่ารัฐบาลได้ลงนามหมาย อาจหาญเป็นดีหรือ
 ในโครงการโดยมีสำคัญซึ่งจะแก่เมืองไทย ให้มีทั้งหมื่นองเจิม...
 ๒๒ ๓. นอกเหนือเรื่องเบ็ดเตล็ดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะมีรัฐบาล
 ได้เห็นฝ่ามือ ใจดี ๆ ของความงามมีผลต่อประเทศอันใด ๆ น้อย ๆ
 เมืองไทยไม่เจริญแต่ไม่ทันคนอื่นนั้น... ข้าพเจ้า ขอพูดกับทุกคนไม่
 ๒๒ ๓. นอกเหนือเรื่องเบ็ดเตล็ดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะมีรัฐบาล

เปิดาของปรัชาชนชนบทนั้นอยู่กันเปิดา ๆ มากมายกายก้อง
 ไม่รู้จะไปแก้ย่างไร รัฐบาลกับชกกว่าไยว่าคนไทยเจตนาทำง
 ทกกันไม่มีเวลาว่างได้ นี่ข้าพเจ้าก็เคยใจจวไม่มาตอบข้าพเจ้าอยู่
 ท่านศจรจะแก้ย่างนั้นแหละทางไรซึ่งราษฎรไม่ยอมนั่ง ทางานกันก็ด้อย
 เหมือนทางประเทศเขาบ้าง มันแะละมันจระเป็นโทษกับพัยชาติต่างประ
 ใต้เงื้อมมือของชงเรปารวณำเข้ามาในประเทศไทย แต่ชง
 สร้างเมืองไทยให้เป็นเมืองเสรีอยู่ อย่างดีดตเซอวแต่นัด อย่าง
 ข้าพเจ้าได้ให้ฟังเรกยชนทำได้ แต่นี้เราทำไม่ได้ เราชาวเงี
 ปรัชาชนคนไทยอยู่เฉย ๆ กันทั้งนั้น ที่ทำมาโดยฉฉฉฉฉฉ
 กิดาของชนแต่ด้อยอยู่เฉย ๆ กันทั้งนั้น ไปดตามชนบทเราไม่ได้มี ไยก่าด
 เสด็จเขา มันให้ดระข้าพเจ้าอยากจะได้รัฐบาลดีก็ให้ตั้งเหต่าน มัน
 จะให้รัฐบาลแก้ถึงปลดกยอยเหต่าน มันไม่มีการที่จะให้ประเทศชดเค
 ไปได้ มันประการที่หนึ่ง ข้อประการหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียน
 ว่า เขาจะ รัฐบาลของเขาจะจำกัดสิ่งฟุ่มเฟือย แต่ดรัฐบาลแก้
 เหต่านมันเป็นผลหรือไม เรายังมีหลายสิ่งหลายชยงซึ่งข้าพเจ้าปราร
 จะให้รัฐบาลแก้ไข เขาจะ ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาฉฉฉฉเราให้มี
 ออกพระราชกำหนดตั้งลดค่าของเงิน ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น ข้าพเจ้า
 กล่าวใจแต่ต้นแต่ดอันนั้นข้าจจะไม่เป็นผล มันข้าจจะทำให้สินค้าดงก
 มันขายดงชกได้ หรือออกจจะไม่มีการให้ลดค่าในทางที่ชงดการตั้ง
 ออกจจะมีการขายเป็นปลด ข้าพเจ้าปรารวณำถ้าหากรัฐบาลจะทำอย่าง
 ข้าพเจ้าจะยกมือสนับสนุน งตใช้กตยทเคยด สินค้าใดซึ่งเรามอย
 ภายในประเทศนั้นไม่มีความจำเป็นอย่างชงถาออกพระราชกำหนดมาหรือ
 ออกกฏหมายชนิดใดมาดงห้ามโดยเด็ดขาด อย่างเป่าอห้ามเตดชก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้ามีเป็นเอกเรื่องมาที่นักพิทักษ์
 นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอเรียน
 ใต้จะได้อะไรแล้วให้รัฐบาลได้คำนึงถึง ปัญหา ดังกล่าว ซึ่ง
 ควรจะกำหนดไว้ในพระราชกำหนดตราลงไปทีเดียวว่า ภาพยนตร์ต่าง
 ประเทศเขาภาษาให้ส่งเก็บภาษีให้แพงคนจะได้หันมาดูหนังไทยบ้าง เดี่ยว
 จะดูหนังต่างประเทศได้เฉพาะหนังกรมตำรวจเท่านั้น ไม่อย่างนั้น
 บ้านนอกคนดูหนังคงหนีไป เก็บเงินได้กตัญญู ข้าพเจ้าหวังว่า
 ข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ เรื่องหนังไทย
 ข้าพเจ้ามีเป็นเอกเรื่องเดยท่านมีหนังไทยของนครหลวง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้หนังสือ
 วิจารณ์จากท่านแต่ขอขากว่าครั้งมีหนัง ทำไมรัฐบาลไม่เชิญมา ในที่
 ข้าพเจ้ามาตลอดคงคงทราบเรื่องมา กุศลให้ทางรัฐบาลได้ตั้งคนดู
 เราจะทำทางแก้ อย่างไรก็ดี เขาเคยจะเข้าใจไม่ชัดซึ่งในการออก
 กฎหมายฉบับนี้ แต่รัฐบาลวางใจอย่างมาดีอย่างไรเพื่อขอเห็นด้วย
 งานเรื่องดังกล่าวไม่ได้หรือ

หลวงธรรมาพิทักษ์ (ตราด) : ข้าพเจ้ามีที่มานัดมาซึ่งมี
 ไปในนามของสภาทนายความ คุณแต่เป็นการเพิ่มภาษีสำหรับคนรับ
 ก่อตัวเองพิมพ์เพื่อส่งให้ใช้ฟรี โทษอะไรก็ไม่มี แต่ว่าคนรับต้องเสีย
 ภาษีแต่ หรือชื่อของหนังสือในรูปเอาจากคนคน หันอะไรๆ หาร
 ก็ดี ฉะนั้นถ้าเก็บจากคนรับท่านก็ว่า แต่ว่าถ้าจะเรียกคนคนโดยตรง
 ท่านก็ว่า ถ้ารัฐบาลจะเรียกภาษีเสียหมดท่านจะว่าไม่ ก็เป็นถ้า ก็เสีย
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะเรียกภาษีสำหรับของพิมพ์เขียนแทนอะไร

จากพวกทมิฬมีเงินชดเชยจะชดไว้ คุปโกตได้ บิโกตได้
 ได้ภาพจากคนรอยเท่านั้น คนจนไม่เคยซื้ออะไรโดยตรง แต่ว่า
 หลกอดคนรอยจะไปวัดมาทานจากคนจนได้อัน เป็นเรื่องช่องทาง
 มาดที่จะด้วยเหตุของคนต่อไป ไม่ใช่เรื่องทอทานจะบอกคนรอย
 ด้จากคนจนโดยตรง เพราะเหตุสภาพเหตุนั้นไม่เป็นกฎกติกาของ
 ะที่อันล้าสมัย บอกลักษณะจากคนรอยเพิ่มขึ้นไม่ได้ จะเก็บ
 คนจนไม่ได้ แต่รัฐบาลจะเอาเงินใหม่มาต่ออ้งร้างนั้น ก่อสร้าง
 เพราะฉะนั้นเป็นการจำเป็นซึ่งทางกรมอุตุนิยมวิทยาเพิ่มภาษีสำหรับ
 รอยเท่านั้นไม่เป็นกาแต่รอยโดยตรงสำหรับคนจน โดยเหตุ
 ลกทมิฬความยากจนไม่หมด ขาดเจียงไม่เห็นเหตุสุดสุดสุด
 จะไม่ให้รับของว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หนึ่งสำหรับคน
 หนึ่งไปเมื่อสักครู่หนึ่ง เรื่องรัฐมนตุนั้น ขาดเจียงให้ทาน
 ารภาคใหม่มาตรา ๘๘ มีบทบังคับเฉพาะคณะรัฐมนตรี หมวดที่ ๕
 ได้บังคับบัญชาแทนราษฎร เพราะฉะนั้นในการที่คณะรัฐมนตรีเสนอ
 มามายังสภาหรือประธานสภาภายใน ๖ วันนั้นสุดสุดสุด เพราะเป็น
 บังคับคณะรัฐมนตรีเท่านั้น ไม่ใช่บทบังคับประธานสภา
 นายเทียบ ณ สงขลา (ราชบุรี) : ความจริงที่กระผมได้นั่ง
 ธิปไตยมาทางสองฝ่ายเป็นสองนาน แดงก็เมื่อครั้งได้พวงหรีด
 ภาภิรมย์หนึ่งพวงวางใจระตุณณ์ถ้าจะให้เต็มที่ แต่ท่านกอดกินไป
 เต็มแล้ว ก็เห็นว่าอีกปรายกษัตริย์ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 เสนอให้ลงมติ

มีมติว่ารับของ

นายเสถียร นรปดี (ชอมแก่น) : ข้าพเจ้าได้รับเกียรติ
 ให้แก่เป็นผู้ประคับประคองท่านนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องกฎหมายภาษอากร
 ต่อากร ควรจะได้ ตักปราชญ์ให้เป็นที่ สอดกระ้าง เพราะกรมทนาย
 ประเด็นหลายแห่งทนายมน ๆกฎหมายภาษอากรพยอมกระทบกระเทือนถึง
 บุคคลทุก ๆ คน ซึ่งเป็นประจักษ์ชัดอยู่มากในประเศทั้ง ๒๒ ดินนี้ ข้าพเจ้า
 จะให้อาจารย์ให้ของเห็นแน่นอน ข้าพเจ้าขอจำแนกประเด็นที่เกี่ยวเนื่อง
 ได้ดังนี้ ๑. ทนายประจักษ์ : เขาว่ากันมาตรงรายได้อาการรัฐเกษมเช่นนี้
 มันเป็นการล้มศกรหรือหาไม่ ๒. ทนายประจักษ์ได้มีเคยกนกรมราชจ่าย : เจ้าซึ่งไม่
 ได้เข้าตั้งประเด็นเลยอาการรัฐบาดเกินภาษอากรมาแต่ตั้ง ๓. แดงจ่ายไป
 โดยสร้อยจ่าย เช่นส่งคนไปเมืองนอก ๔. ปรึกษาศัญชัยอยู่ก่อนที่ส่งคนไป
 นอก ๕. เสดาน ๖. ใช้จ่ายในทางอื่น ๗. เช่นว่าตั้งตั้งการของรัฐโดยไม่
 จำเป็นไม่เป็นการส่งเงินตรา ๘. ไม่เป็นการตั้งเงินเหล่านี้ ๙. ใญ่ยังไม่ได้
 ตักปราชญ์.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยายามรื้อข้อยาวก็ ได้ถนัดตักปราช
 ญ์ท่าน ๑๒ ประเด็นก็ ๕

นายเสถียร นรปดี (ชอมแก่น) : ครับ กรมทนายประเด็น
 นี้กรม ทนายมนมันเป็นเรื่องสำคัญในขณะด้วยกรมทนายมนเองแต่ไกลอยู่
 ไห่ดทุก แต่ทนายมนของรัฐมาของปฏิวัติไม่ชอบ อย่างนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่ชอบ รัฐบาลเหมือนเป็นรูปร่างตั้งอยู่แต่เดินไม่ชอบเดินไม่ทรงเต็ม
 ตรงความนี้ไม่ถูกต้อง ทั้งประจักษ์ เขาบอกว่าได้ตักปราชญ์กันตั้งเง นี่ว่า
 ตั้งใดบ้างหรือรัฐบาควรทำให้ถูกต้องไม่ชอบ ไม่ใช่ ใ้ไว้ตัวหินแก่ประชาชน
 รัฐบาควรจะเป็นตัวที่แก้คดีในประเด็นนี้ ข้าพเจ้าขอพูดในประเด็นนี้ .....

คตบถพร้อม ขอมตัวคัมภีร์มาทบทวนประชาชน การดัดแปลงมติไปโดย
คิดหน้าคิดหลังยอมเป็นการเสียหายแก่รัฐมาแต่บัดนี้ และโดยเหตุ
อย่างนี้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ไปข่มายสั่งมีสั่งนอกท่านประ
มุประเคนชกคอดามภาษาบางสิ่งบางอย่างซึ่งรัฐมาดคงจะเก็บ แต่รัฐ
ไม่เก็บ เช่นภาษกรรสอบ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำปอของชาว
ภาคอีสาน เหตุนี้รัฐมาดทำไม่เก็บ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ไม่ใช่ประเด็นท่าน นมนาน
ละเขยคนท่านประเคนเกิดท่าน อย่าให้เขยคนไปเลยท่าน มอโรโกวาไป

นายเฉลว นรปดี (ขอนแก่น) : ประเด็นอยู่ที่ว่า ใหน
รัฐมาดจะเก็บเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรม แต่ทว่าเท่าที่แสดงมานั้นไม่
มีการส่งเสริมการอุตสาหกรรมเลย ท่านประธาน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานท
เควพ กระผมขอประทวนชกยศรม ขอมโทษคนแสดงว่า นาทหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเกิดท่าน ขอมให้หนึ่ง ขาพเจ้า
คลยพงชอยู่แต่ท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นี้ท่านประธาน
ทาศิครระเบียบแล้วขาพเจ้าไม่ได้ชกรชก แต่ได้รับให้ชกจากที่ประสม
บอกให้ชก แล้วท่านทาศิครระเบียบ โดยทำให้ผายค้ำจนว่าท่านชกด้วย
งนับสนมสองครั้ง คือเขามคนเสนอให้ชกมติ แต่ท่านอาจจะเพอชไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ได้ ช ให้ท่านพูด ท่าน
ผาศินชอมบงคัมเสนอชกให้ (ประธาน ขาเควพชชช)

นายเฉลว นรปดี (ขอนแก่น) : ขาพเจ้าไม่อาจจะได้เสียง
กับท่านผู้นั้นได้ก็คิดมาไม่เท่ากัน ขอมเมือชกก็ปรายคอปไป

มิ่งมาชิกกรมรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอข้ออภิปรายแต่ได้แต่มีผู้
ตอบข้ออภิปรายต่างมีครบทั้งถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ประชุม
สามัญ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นสงวนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย
แต่โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นสงวนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าลงมติ ตอนไปรับพระ
เจ้าให้ทูลประมุขมณฑลจะรับเสด็จการแห่งวังพระวรวงศ์เธอใน
พระบรมมหาราชวัง คืออารามพระวรวงศ์เธอในพระบรมมหาราชวัง
ที่วังพระวรวงศ์เธอ เพราะพระนามตามเสด็จการแห่งสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๖ ถ้าไม่รับเสด็จการแห่งสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๖ ตอนไปรับพระเจ้าขอให้อธิบดีจะรับเสด็จการหรือไม
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับเสด็จการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควร ขอสั่ง
การ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าลงมติประชุมรับเสด็จการ
ลงมติ

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยให้พิจารณารวดเร็ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทรงรับจดหมายของให้พิจารณารวดเร็ว...
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ...
อนึ่งได้พิจารณาว่าคดีของ...
ไม่สมควรให้มีการเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น...
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ...
ให้เตชชาติการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ...
พระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖
โดยที่เมื่อมีการล้มละลายของนิติบุคคลที่พิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖...
พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามความในมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย...
โดย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (พุทธศักราช ๒๕๓๕) ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช...
มาตรา ๕ พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๓๖
พระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕
นายเข็ม ไขยนันทน์ (ตลก) : ...
เท่าที่เห็นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเรียกอย่างนระเหมา หรือ ...
พระราชกำหนดพระราชกำหนดประกาศเพิ่มพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖...
ประกาศเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖...
พิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) เข้ามามีผล พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕...
ฉบับที่ ๕ กว่าจะไปถึงเมื่อคร่าก่อนนี้...
ไม่ใช่ว่าเป็นพระราชบัญญัติที่จะมาใช้ฉบับที่ ๕ หรืออะไรนั้น...
เมื่อ...
ควรที่จะยกกับฉบับที่ ๕ พระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) ประกาศใช้

ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งพจนานุกรมความเห็นเห็นว่า เพราะถ้าพระราชกำหนดที่ประกาศไม่สัมฤทธิ์จะเป็นพระราชบัญญัติมาโดย เพราะฉะนั้นการที่เราจะเรียกชื่อหรืออนุมัติพระราชกำหนดนั้น คงจะเป็นพระราชบัญญัติอนุมัติให้ใช้พระราชกำหนด ประกาศเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นแบบนั้นหรืออะไร เป็นความเห็นของข้าพเจ้า เพื่อให้ใช้ในแบบนั้น จะถูกหรือผิดขอได้ ไม่ขัดแจ้งหรือจนใจด้วย

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : เรื่องนี้เป็นแบบขบแต่ได้มีพระราชกำหนดพักคดีตราศาลฎีกา (ฉบับที่ ๓) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖ ก็คงเป็นร่างพระราชบัญญัติของหม่อมพระราชมหาอำมาตย์ (ฉบับที่ ๓) ตามแบบที่เคยใช้นำแต่อย่างงั้นเมื่อไปทำหน้าที่มีร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพักคดีตราศาลฎีกา (ฉบับที่ ๓) ก็คงแบบนี้ เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรโดย

นายเขม ไซชนันท์ (ตัก) : คือในแบบเก่าที่เราได้ใช้มา บางคราวจะไม่ใช้ว่าไรมาช่วยนัก เพราะอาจข้งอย่างนั้นมาไม่กี่ครั้ง แบบเก่าที่ใช้นั้นอาจจะผิด ซึ่งเมื่อผิดแล้วก็ควรแก้ไขให้โดยใหม่ เพราะพระราชกำหนดไม่ได้เป็นแบบพระราชบัญญัติไม่เป็นพระราชบัญญัติก็ไม่ควรใช้เป็นแบบพระราชบัญญัติ เช่นว่าพระราชกำหนดแก้ไขศาลฎีกา (ฉบับที่ ๓) อะไรพวกนี้ คือเพิ่มเติมเป็นฉบับแทนที่แทนที่ไม่ควรเอาแบบพระราชบัญญัติ คงจะเอาแบบพระราชกำหนดซึ่งประกาศใช้ตอนที่ท่านแทน ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้นคงจะถูกต้อง พระราชบัญญัติคงจะเหมือนกับข้าพเจ้าเอง คือพระราชบัญญัติมีเรียกว่าพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพักคดีตราศาลฎีกา ซึ่งมีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้ ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๔๘๖
โดยมีผลเป็นอย่างไร

นายเทียม ภู สงขลา (ราชบุร) : ผมได้ฟังท่านหม่อมเกี้ยว
อภิปรายมาแต่บัดนั้น คงจะเข้าใจผิด ความจริงอันแรกมาตกแก่
ในพระราชบัญญัติของหม่อมราชวงศ์ปกคัตราศักดิ์ถาวร (ฉบับที่
พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งเราได้อภิปรายทอดท้าวไปแต่ นั้นถึงในบทพิจารณา
วาระที่ ๒ เรกมแต่เพียงดูอภิปรายเมื่อนายมาตรา เพศของกร
พระราชบัญญัติก็ออกไป เป็นอันให้หม่อมราชวงศ์ปกคัตรา
ศักดิ์ถาวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งรัฐสภาได้ประกาศใช้ ไปแต่
เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ปรากฏไม่มีมติอะไรที่จะมาอภิปรายรายละเอียด
ในพระราชกำหนดที่ผ่านไประเดี่ ซึ่งประกาศใช้ไปแต่ พระราชกำหนด
ปกคัตราศักดิ์ถาวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ กฎหมายบทพิจารณา
อยู่ในที่ประชุมสภาของการพิจารณาหม่อมราชวงศ์ปกคัตราศักดิ์ถาวร
ขอแก้ไขของพระราชกำหนดให้โดยนไปจากนั้นไม่ได้ ขอพระราชบัญญัติ
จะแก้ไขไม่ได้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติปกคัตราศักดิ์ถาวร คงเป็น
ฉบับที่ ๒ ของที่เดิม ๓ มาฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๒ ประกาศใช้มาแต่
ฉบับนั้นเองฉบับที่ ๓ คงได้ใช้ขออย่างนั้น แต่เมื่อเขาได้ประกาศใช้ ไปแต่
อย่างนั้น เราเพียงพิจารณาพระราชบัญญัติของหม่อมราชวงศ์ปกคัตราศักดิ์ถาวร
จะเปลี่ยนชื่อพระราชกำหนดไม่ได้สักแต่ ผมมีความเห็นอย่างนั้น

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม : การที่จะเดินข้อขอแปรญัตตินั้นขอ
ที่จะทำได้ แต่ว่าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่ามีที่เดินข้อขอแปรญัตติ
กันในที่ประชุมเต็มครมมาธิการนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคยถกกันมาแล้ว นั่งดงกชน

นายเทียม ไชยน์พันธ์ (ตลก) : คือข้าพเจ้าก็ขอทอดท้าว
ต่อหน้าต่อ ราช สักการ พ ได้ ประกาศ โดย พระราช กำหนด เมื่อวันที่ ๑๖

พายน เพราะฉะนั้นถ้าเราจะอนุมัติให้พระราชกำหนดนั้นใช้ได้ เรา
 ควรจะทางถึงจนเต็มกับพระราชกำหนดที่ประกาศให้ ใช้นั้นด้วย คือว่า
 พระราชบัญญัติฉบับแรก พระราชบัญญัติฉบับที่พระราชกำหนด พระราช
 กำหนดอะไร พระราชกำหนดศาลฎีกา ศาลฎีกาประกาศเมื่อไร ก็ต้อง
 ประกาศเมื่อวัน... วันที่อะไร วันที่อะไร วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๘๖
 งดออกของนั้น เพราะฉะนั้นเราอนุมัติ เราออกของอนุมัติความหลัง
 บ้าง เพราะว่าพระราชกำหนดจะมาก่อขึ้นนั้นเขาเป็นแบบของพระราช
 บัญญัติ เขาเห็นว่าเขาเป็นอย่างไร

พลโท เภา เพ็ญเลิศ บรรณารักษ์กอง รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง : คือความประสงค์ของฉบับแรกนี้คือตัดขาด
 ให้พระราชกำหนดเมื่อไร ให้ใช้เมื่อวัน ๑๒ แต่พระราชกำหนด
 ศาลฎีกา ศาลฎีกา มีข้อบัญญัติพระราชกำหนดมาตรา ๑ พระราชกำหนด
 ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติฉบับที่พระราชกำหนดศาลฎีกา
 ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔๘๖" เพราะฉะนั้นถ้า
 หมายให้ใช้พระราชกำหนดซึ่งมีข้ออย่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดใจใหม่คนหนุ่ม ๆ มันเขียนกัน
 ของเดียนั้น ถ้าไม่เขียนมันก็เขาใจไม่ได้ เป็นปัญหาควรจะต้องเขียนกัน
 นายเทียน ไชยนิรันดร์ (ตลก) : ... ซึ่งตั้งชื่อนั้นด้วยท่าน
 พระบาทฯ คือถ้าเมื่อเราตั้งชื่อว่าพระราชกำหนดจะใช้เมื่อไร แล้วเรา
 ไม่มีบอกเขาไว้ ให้ปรากฏเป็นหลักฐานเป็นประวัติกันไปอีก เพราะว่า
 มีแต่ชื่อ ชนมจริง (ฉบับที่ ๑) เมื่อใช้ ๆ เมื่อไร ที่ประกาศพระราช
 กำหนดเมื่อไร ไม่มีบอกเขาไว้ คงจะบอกเขาไว้

นายสวิงษ์ พันธุ์เสวนนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : คือใน

รัฐธรรมนูญได้เขียนโดยข้างคดีแจ้ง ในมาตรา ๘๘ บรรทัดถึง ก่อ
 ขณะที่เราเห็นข้อตั้งภาพเพื่ออนุมัติหรือไม้อนุมัติพระราชกำหนดนั้น
 อย่างนั้น ทนเมื่อตั้งภาพอนุมัติพระราชกำหนดนั้น ก็คือพระราชกำหนดที่
 ออกไปแล้ว ให้ผลเป็นพระราชบัญญัติต่อไป พระราชบัญญัติฉบับที่
 ไม่นับไรเลย มีแต่เพียงว่าอนุมัติหรือไม้อนุมัติ เมื่อก่อนพระราชบัญญัติ
 อนุมัติพระราชกำหนดแล้ว พระราชกำหนดก็ประกาศไปแล้วเป็นผล
 เป็นพระราชบัญญัติพลกตตราหัตถการ (ฉบับที่ ๑) ต่อไป ก็หมาย
 ความว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ขอด้วยกฎหมายนั้น แต่ความจริงเป็น

พระราชกำหนด ในเมื่อกระทรวงมหาดไทยพระราชกำหนดพลกตตราหัตถการ
 (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๗๖ มีตัวอย่างเป็นพระราชบัญญัติ พระราช
 บัญญัติอนุมัติเป็นแบบพิธีรับจำเป็น ต้องทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘
 เท่านั้นถึง เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนชนคนนั้น ก็ควรตายเป็นพระราช
 บัญญัติ พลกตเป็นพระราชกำหนดก็ จะใช้ตั้งแต่ อนุมัติ จากอันประกาศใน
 รัฐกิจจานุเบกษา ซึ่งไม่จริง คืออันใช้ตั้งแต่จากวันที่ ๒๖ เพราะฉะนั้น
 ถ้าเขียนโดยข้างที่เห็นอย่างนั้นก็ ใช้ตั้งแต่จากวันที่ ๒๖ ไป แต่ถ้าเขียน
 อย่างที่เห็นนั้นก็ผิดก็ใช้ตั้งแต่จากวันที่ ๒๖ ไป ประกาศซึ่งจะเป็นอัน
 พึงอันได้ร่างกำหนดได้ มีอันเป็นผลไม่ติดต่อกัน ข้าพเจ้าจึงคัดค้านว่า
 พึงว่าร่างฉบับนี้จริงไม่ควรมีการแก้ไข

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณเพ็ญมา คัดใจใหม่
- นายเพ็ญ ไซยพันธ์ (ตลก): พอใจแล้ว
- นายสีม ภูวิพัฒน์ (อุบลราชธานี): กระผมขอแปรญัตติ
 ขอร่างพระราชบัญญัติอีกหน่อย เพราะจะได้ฟังเสียงพระราชบัญญัติแล้ว
 ฟังกระผมอย่าง ไรขอเถลา คือพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑ คือพระราช
 บัญญัติฉบับที่ ๑ "พระราชบัญญัติพลกตตราหัตถการ (ฉบับที่ ๑)
 พ.ศ. ๒๔๗๖ พ.ร. ๒๔๗๖" อย่างนั้นพ.ศ. ๒๔๗๖ ข้างบนอยู่ข้างนั้น กระผม

อย่างจะชดความทุกข์ยากแก่ประชามิ อย่างจะชดแก่เพิกเติมชนิดหนอย คัย
อย่างจะชดเพิมภา พระราชบัญญัติคุ้มครอง พระราชบัญญัติ
พระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ พุทธศักราช
๒๕๕๖ อย่างนมิตรง ๆ กับผู้แทนชย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สอนันต์เทภานุรักษ์ พ.ศ. กับ
พุทธศักดิ์ มนกันเทภานุ

นายทมิ ภรพุดน (ออบตราชาน) : สอนันต์เทภานุรักษ์
ชก ๆ กับ สอนันต์เทภานุรักษ์ สอนันต์เทภานุรักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ชดไรชดชาน สอนันต์เทภานุรักษ์
สอนันต์เทภานุ พ.ศ. กับ พุทธศักดิ์ มนกันเทภานุ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัดตั้งจากอนประกาศในราชกิจจานเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ไมมผู้ใดชดชาน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว
คือให้พิจารณในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช

บัญญัติ นี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรชดชาน
มีสมาชิกรวม ๑๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรชด
ชกมชชช

มีสมาชิกรวม ๑๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นคนจากประชตงมติ ให้
ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ ทมติรับ

วาระแล้ว ชชเด็กประชม

มติการประชุมเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมธิการตรวจรายงานการประชุม

ประสาศรัย	
ท. ไชยงยศ	เดก จารนุญ
ธรรม	ใหม่เฉลา ดัพตากร
พ.ท. อวาม เมนะคงคา	ฉันทนา ชานบ้อม
นายเหตอม พนชยุท	ช. ศปตมาทิน
มานิต อทธิเชน	อุทม พตอยสังวาทย์
ทองพน ทิมนิม	สังพงค์ ศิวพนเกียรติ
ดำตรวิภาค	เผยน ส้อยชัม
ดิชต์รการ	ชิน นนยรังคะ
ร.ท. ชูค นิตยสัท	จาร์งค์ ใจอ่อนน้อม
	สุรินทร์ ดัพตากร

ผู้ตรวจ

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศิวธชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะธคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปัญชาโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงนาม) ประจวบจันทน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร